У Львові в музеї народної архітектури «Шевченківський гай» діти у костюмах національних героїв представляли різдвяний вертеп.


Фото УНІАН.

№ 8 (2759) ■ Вівторок, 15 січня 2002 року ■ Ціна договірна

Газета Верховної Ради України



Голос України

ЦЬОГО ДНЯ

■ 1803 р. У Батурині помер Кирило Розумовський, останній гетьман Лівобережної України. ■ 1882 р. У Брусилові (Житомирщина) народився Іван Огієнко (митрополит Іларіон), видатний громадський та церковний діяч. ■ 1913 р. В Одесі народився Олександр Маринеско, легендарний командир підводного човна. ■ 1921 р. В Ужгороді відкрився «Руський театр товариства «Просвіта». Керівник Микола Садовський. ■ 1992 р. Президія Верховної Ради затвердила Державний гімн «Ще не вмерла Україна».

Тиждень повернення боргів

Нинішній тиждень буде останнім пленарним тижнем у роботі 8-ї сесії Верховної Ради України. Відкриваючи погоджувальну раду голів парламентських комітетів, лідерів фракцій і груп, Голова Верховної Ради України Іван Плющ закликав депутатів до кінця сесії «інтенсифікувати законотворчу діяльність, розрахуватися з усіма боргами і виправити всі недоліки». Щоб впоратися із наміченим, більшість керівників фракцій, крім комуністів, вирішили на погоджувальній раді провести день голосування — четвер — без перерви, а за потреби продовжити роботу до 19 години вечора.

Так, до завершення 8-ї сесії парламент планує прийняти рішення щодо законів про вищу освіту, про електронні документи та електронний документообіг, про іпотеку, про недержавне пенсійне забезпечення, про загальнодержавну програму розвитку водного господарства та інші. У дні голосування депутати визначатимуться також з низки законів, повернутих до парламенту з пропозиціями Президента. Це, зокрема, закони про інноваційну діяльність, про обов'язкове проведення передвиборних теле- та радіодебатів під час кампаній з виборів Президента України і народних депутатів України, нова редакція закону про рекламу та інші.

(Закінчення на 2-й стор.).



Коли на виправдання наших злигоднів чути голоси про обділений природними ресурсами український народ, особисто у мене це викликає роздратування. Ну немає у наших надрах стільки нафти, як у Саудівській Аравії. За запасами природного газу ми назавжди далеко від Росії. То й що? Хіба мало у нас інших дарів природи? Чого, наприклад, варте унікальне геологічне утворення, яке увійшло до всіх світових підручників з географії під промовистою назвою «Український кристалічний щит» — це ж дар Божий. Це тобі не південна пустеля і не північні мочарі та непролазні болота. І справа навіть не у величезній кількості рудних тіл мало не всієї таблиці Менделєєва тут присутніх. Одна лише нерудна його частина, яка майже скрізь виходить на поверхню, у змозі, так би мовити, озолотити дбайливого господаря.

(Закінчення на 10-й стор.).

Колаж Євгенії ВАСИЛЬЧЕНКО.

Діють провокатори

«Я підозрюю, що в Україні діє серйозна команда, яка здатна до серйозних провокацій. І новий «касетний скандал» — не остання спроба під час заборони ведення передвиборної агітації», — про це заявив під час прес-конференції заступник Голови Верховної Ради Степан Гавриш. За його словами, пасивна реакція правоохоронних органів на підслуховування двох політичних діячів засвідчує «або недостатньо високий рівень професіоналізму, або певні традиції боротьби одних політичних сил з іншими, які вже склалися в українському суспільстві». На переконання заступника Голови ВР, правоохоронні органи мають заявити про свою чітку позицію і здійснити професіональні дії та зробити коментарі.

Степан Гавриш повідомив, що 9-та сесія Верховної Ради України відкриється 5 лютого і, незважаючи на передвиборні перегони, працюватиме у звичайному режимі. Планується, що у лютому парламент працюватиме два тижні у пленарному режимі, один — у комітетах, один — у округах. У березні: один — пленарний тиждень, два — в комітетах і один — в округах. Завершиться 9-та сесія орієнтовно 4 квітня.

! У номер

Знову про свободу слова

Сьогодні в Парижі моніторинговий комітет Парламентської Асамблеї Ради Європи вкотре обговорюватиме стан свободи слова в Україні. Серед іншого розглядатиметься ситуація навколо київського радіо «Континент», що ретранслює програми «Німецької хвилі», Бі-бі-сі та «Голосу Америки». Формально українське питання стоїть на порядку денному засідань ПАРЄ, що відбудуться в Страсбурзі наступного тижня. Однак, повідомила «ГУ» доповідач моніторингового комітету по Україні Анне Северинсен, ще в грудні комітет вирішив рекомендувати перенесення питання на квітень чи червень. «Дебати в січні були б такими самими, як і у вересні, оскільки відтоді Україна досягла лише незначного прогресу», — зазначила доповідач. **Вона також повідомила, що відвідає Україну наприкінці лютого для ознайомлення з тим, як іде виборча кампанія. Зокрема, чи має опозиція доступ до засобів масової інформації.**

Інвестиції сторицею

В Іллічівську створено нове підприємство — ТОВ «Ейвап-Україна». Йому надано в оренду незадіяні виробничі площі на одному з підприємств, а також земельну ділянку для спорудження фабрики з випуску мийних засобів і товарів особистої гігієни. Іноземні партнери, виділяючи понад 5 мільйонів доларів під нове виробництво, зобов`язалися ввести його в дію вже через 18 місяців. Останнім часом в портовому Іллічівську завдяки ініціативності й діловитості місцевої влади вже створено низку нових виробництв, зокрема — з випуску хлібобулочних виробів, крабових паличок, жувальної гумки, взуття, складання автомобілів тощо, **повідомляє наш власний кореспондент Георгій ВОРОТНЮК.**

Перемога дарує надію



Біатлон. Етап Кубка світу. Оберхоф (Німеччина). Нарешті порадувала Олена Зубрилова. Вона легко й переконливо виграла перегони із загального старту на 12,5 км. На чотирьох вогневих рубежах українка не зробила жодного промаху! А здобута Зубриловою напередодні ще й срібна медаль у перегонах переслідування на 10 км дарує надію на успішний виступ нашої «зірки» на олімпійських трасах Солт-Лейк-Сіті.

На знімку: на «золотій» лижні Олена Зубрилова.

P. S. Повітряним сполученням України скористався уже 631 військовий літак США

Тиждень повернення боргів

(Початок на 1-й стор.).

Цього тижня депутати знову мають вирішувати долю урядового законопроекту про виробництво, експорт, імпорт дисків для лазерних систем зчитування. На пропозицію фракцій комуністів і соціалістів у порядок денний включено також розгляд питання про ротацію двох членів Національної ради з питань телебачення та радіомовлення із парламентської четвірки.

Лідер фракції «Батьківщина» Олександр Турчинов на погоджувальній раді запропонував депутатам проголосувати про створення спеціальної комісії Верховної Ради з контролю за парламентськими виборами-2002. За наполяганням голови тимчасової слідчої комісії ВР з розслідування обставин, що призвели до кризового стану банку «Україна», парламент планує нинішнього тижня визначитися щодо закону про особливості ліквідації банку «Україна».

У роботі погоджувальної ради взяли участь голова Центральної виборчої комісії Михайло Рябець та члени Центрвиборчкому. Їх поява у стінах парламенту викликана тим, що необхідно терміново синхронізувати порядок проведення виборів народних депутатів України до місцевих рад і до Верховної Ради Криму. Зокрема, згідно з чинним законом про вибори до місцевих рад голосування розпочнеться 31 березня о 7 годині ранку, а за законом про парламентські вибори — о 8 годині. Ці та інші неузгодженості й мають виправити депутати до завершення роботи 8-ї сесії. ЦВК розробила відповідні законопроекти про зміни до чинних виборчих законів, які передбачають суто технічні правки.

Під час погоджувальної ради депутати висловили стурбованість тим, що керівництво окружних виборчих комісій сформовано не за пропорційним принципом, задекларованим у виборчому законі. Представники політичних сил, які підтримують владу, отримали більше керівних посад в окружкомах, ніж опозиційні сили. Деякі депутати запропонували терміново розглянути і схвалити відповідні зміни до виборчого закону. Однак, оскільки термінового врегулювання потребує не лише ця норма, погоджувальна рада вирішила провести засідання профільного Комітету ВР з питань державного будівництва та місцевого самоврядування за участю голови ЦВК, керівників Мін'юсту та узгодити всі запропоновані зміни до виборчих законів.

Юліана ШЕВЧУК.

Ще одна слідча комісія недоцільна

Голова Верховної Ради Іван Плющ в інтерв'ю журналістам після погоджувальної ради назвав недоцільним створення тимчасової слідчої комісії ВР з контролю за парламентськими виборами. За його словами, така комісія не матиме достатньо повноважень, а тому треба більше уваги приділяти формуванню дільничних комісій. Іван Плющ переконаний, що мають бути активнішими і самі політичні партії, і тоді «вибори будуть чеснішими, прозорішими і наближеними до справедливих». Однак, на думку, Голови Верховної Ради, така комісія, хоч і неофіційно створена, все одно працюватиме.

Коментуючи звернення деяких політичних сил, зокрема блоку «За єдину Україну», до Верховної Ради з пропозицією припинити до виборів роботу парламенту, Іван Плющ заявив: «Це не функції блоку — пропонувати розпустити парламент. У нас є Конституція і регламентні норми роботи Верховної Ради».

Обирати і контролювати владу

В Україні створено нове громадське об'єднання —Громадську експертну раду з проблем законодавства. До її складу увійшли 11 громадських організацій, серед яких — Асоціація платників податків, Асоціація професійних бухгалтерів та аудиторів, Спілка кінематографістів, Спілка журналістів України та інші.



Як зазначив під час установчих зборів експертної ради заступник Голови Верховної Ради України Степан Гавриш, це громадське об'єднання має стати посередником між громадянським суспільством і вищим законодавчим органом держави. «Після десятої річниці незалежності української держави на черзі — розвиток громадянського суспільства і формування його в якості партнера сучасної української влади, — наголосив С. Гавриш. — Лише в цьому випадку влада відповідає завданням, які декларуються, але в умовах розвитку молодої демократії не завжди виконуються». На переконання заступника глави парламенту, розвиток громадянського суспільства полягає не лише в тім, щоб «погоджуватися з владою, обирати її, а й водночас впливати і контролювати владу».

Нове об'єднання створено з метою забезпечення відкритості та прозорості законотворчих процесів у державі, залучення творчого та інтелектуального потенціалу громадськості до нормотворчості, встановлення рівноправних партнерських відносин між органами державної влади та громадськими організаціями. Для виявлення суспільних проблем, що потребують першочергового законодавчого врегулювання, Громадська експертна рада аналізуватиме законопроекти, проводитиме моніторинги громадської думки, дискусії в пресі та на телебаченні, громадські слухання. У планах також організація громадської приймальні.

Юліана ШЕВЧУК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Вибори-2002

Ніколи не говори «ніколи»

Міжпартійний з'їзд виборчого блоку "За єдину Україну", до якого входять 5 партій — Аграрна, Народно-демократична, Партія промисловців і підприємців, «Трудова Україна» і Партія регіонів, одностайно затвердив виборчий список блоку за багатомандатним загальнодержавним виборчим округом, а також кандидатів у мажоритарних округах. Очолив список «За єдину Україну» лідер блоку, глава адміністрації Президента Володимир Литвин, у першій п'ятірці — Прем'єр-міністр України Анатолій Кінах, голова аграрного комітету ВР Катерина Ващук, генеральний директор Маріупольського металургійного комбінату ім. Ілліча Володимир Бойко та ректор Національного університету ім. Т. Шевченка Віктор Скопенко. До першої десятки також увійшли Міністр транспорту Валерій Пустовойтенко, народний депутат Сергій Тігіпко, віцепрем'єр-міністр Володимир Семиноженко, голова Львівської облдержадміністрації Михайло Гладій, перший заступник Міністра транспорту Георгій Кірпа. Під дванадцятим номером —чотириразовий чемпіон світу Сергій Бубка. Кожна партія, що увійшла до блоку, отримала у виборчому списку по 45 місць.



Серед кандидатів у депутати, яких блок підтримуватиме в одномандатних округах, — Голова Верховної Ради України Іван Плющ, заступник Голови ВР Степан Гавриш, експміністр оборони Олександр Кузьмук, екс-голова СБУ Леонід Деркач.

Під час з'їзду лідер блоку Володимир Литвин, котрий уперше з'явився на людях після автомобільної аварії, визнав «За єдину Україну» блоком влади. «Якщо в це поняття вкладається практичний досвід, результативність діяльності на державних посадах, ефективне керівництво трудовими колективами, внесок у виведення держави з кризи, забезпечення економічної та політичної стабільності, — тоді ми справді партія влади», — заявив він.

На прес-конференції після завершення з'їзду В. Литвин назвав парламентські вибори-2002 «прелюдією до президентських виборів 2004 року». На його переконання, після виборів буде створено «наближену до європейських норм партійну систему». Лідер блоку припускає в разі перемоги на виборах можливість співпраці з іншими партіями, зокрема й з «Нашою Україною»: «У політиці ніколи не можна говорити «ніколи».

Юліана КУЧЕРЯВА.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Тиск на опозицію

Комітет виборців України відзначає різке зростання тиску на опозиційні структури наприкінці минулого року. Як **повідомляє «Інтерфакс-Україна»,** цей показник згідно з моніторингом комітету передвиборної ситуації у грудні минулого року зріс, порівняно з листопадом, з 7 до 15 відсотків.

«Такий різкий стрибок насамперед пов'язаний зі зростанням кількості випадків адміністративного тиску на партію «Батьківщина» і пов'язані з нею ЗМІ», — зазначено в моніторингу КВУ. Абсолютна більшість порушень мала місце з боку керівників органів державної та місцевої влади, керівників установ, підприємств і організацій, зробив висновок КВУ. Найчастіші порушення — використання службового становища на підтримку певних політичних сил, агітація у вигляді безоплатного надання товарів та послуг, примушування до вступу в партію, поширення наклепницької інформації, непрозоре фінансування рекламних акцій тощо. Спостерігачі КВУ відвідали 350 населених пунктів, 593 місцеві організації партій, 227 мітингів, зустрічей і партійних конференцій.

Перший— Мороз, п'ятнадцятий — майор Мельниченко

Отже, Соціалістична партія України таки іде на парламентські вибори позаблоково. На другому етапі IX з'їзду, що днями відбувся у Будинку кіно, СПУ задекларувала на цих, а також на місцевих виборах бути «вільною від зобов'язань щодо будь-яких виборчих блоків».

Близькі їм за духом та ідеєю партії пішли іншим шляхом — якщо у них нема можливості стати суб'єктами виборчого процесу, то вже краще оголосити про злиття з СПУ. Саме такі рішення напередодні прийняла Партія захисту інтересів селян Івана Бокого та Всеукраїнська партія трудящих Леоніда Вернигори. Обидва лідери прямо на з'їзді СПУ отримали партійні квитки соціалістів.



Партійці Олександра Мороза наголосили, що вони залишаються опозиційною партією і йдуть на березневі вибори з метою конституційної зміни влади, «перетворити населення на народ, а колонію — на державу». «Україна без Кучми почнеться з парламенту без кучмістів!» — проголосив із трибуни «третій номер партійного списку» Юрій Луценко.

У загальнодержавному одномандатному окрузі СПУ висуває 225 кандидатів. Першу п'ятірку склали Олександр Мороз, Іван Бокий, Юрій Луценко — координатор акції «Україна без Кучми!», Валентина Семенюк та Іван Сподаренко — головний редактор «Сільських вістей». П'ятнадцятим у списку — майор Мельниченко, відомий своєю особливою увагою до розмов у президентському кабінеті, у першому десятку — дружина «криворізького бомбіста» Іванченка, яку делегують для роз'яснювальної роботи в окрузі жертви на Конотопщині.

До речі, на прес-конференції у перерві з'їзду Олександр Мороз зауважив, що не бачить правових перепон для реєстрації Миколи Мельниченка кандидатом у депутати. А той самий Юрій Луценко наголосив, що якби тільки через особистість майора, до якої ставлення неоднозначне, партія втратила б один-два відсотки голосів, то все одно на це треба було йти, щоб дати можливість Миколі Мельниченку отримати депутатські повноваження для доведення своєї справи до кінця.

Не бачать соціалісти і можливих непорозумінь з комуністами через те, що в одних у списках — Генеральний прокурор Потебенько, а в інших — його «жертва» майор Мельниченко.

І ще одна деталь — делегати з'їзду палко вітали рішення відомих членів парламенської фракції соціалістів Станіслава Ніколаєнка і Ніни Марковської відмовитися від депутатських мандатів у мажоритарних округах. А загалом у «вогонь мажоритарки» соціалісти посилають більш як двісті партійців, окрім того, готові підтримати в одномандатних округах півтора десятка кандидатів від інших партій, а в разі потреби знімати партійні кандидатури на користь більш прохідних фігур із числа однодумців.

Анатолій БЕНЬ.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Відзначено різке зростання тиску на опозиційні структури

За гуманні форми і методи політичної діяльності

(Виступ на сесії Верховної Ради 11 січня 2002 року)



Шановні колеги, шановні громадяни України!

Мій сьогоднішній виступ спричинений навіть не політичними, а насамперед суто людськими міркуваннями. Політика, як складна наука служіння людям, не може здійснюватися негуманними методами.

Щоб спрямувати перші позитивні зрушення в економіці в соціальне русло, народному депутатові насамперед необхідне вміння і здатність переживати людське горе. Для Людини не може мати значення, хто сьогодні в біді — пересічний пенсіонер чи державний діяч.

З другого боку, справжній політик не може керуватися метою дестабілізації державної системи. Такий підхід згубний для всіх громадян України — підприємців, робітників, селян, шахтарів, творчої інтелігенції. **Розвиток країни і суспільства має здійснюватися на конституційних засадах, а не на викорстанні чужого горя для реалізації чиїхось політичних амбіцій.**

Тим часом у гонитві за депутатськими кріслами в новому складі парламенту дехто вже втрачає людську подобу. Позавчорашня заява керівника фракції «Яблуко» з приводу трагедії, яка сталася з В. Литвином, — з такого розряду. Під уже традиційною маскою «невіри в офіційну версію» автори заяви вдаються до брудних інсинуацій. Для них виходець із рядової української сім'ї, професор, доктор історичних наук Литвин, який побував на межі між життям і смертю, — тільки засіб у політичних іграх із заробляння балів на політичному популізмі.

Я маю життєве право на цю заяву. Побувавши в подібній ситуації, я переніс після автокатастрофи 22 операції.

У той час, коли я був прикутий до ліжка і не міг ходити після операцій, окремі корумповані керівники Луганської області, у діях яких внаслідок моїх депутатських звернень, звернень інших народних депутатів рішенням Комітету Верховної Ради України з питань боротьби з корупцією та організованою злочинністю, рішенням Верховної Ради України були встановлені ознаки корупційних діянь, — ці корупціонери, з якими я веду жорстоку боротьбу за права моїх виборців, витримуючи постійний жорстокий тиск з боку корумпованої верхівки Луганської області, намагалися звинуватити мене в автокатастрофі, що сталася зі мною. Фальсифікувавши факти, вони намагались тиснути на слідство, порушити кримінальну справу та змусити мене припинити боротьбу з корупцією в Луганській області.

І це відбувалося в той час, коли я за станом здоров'я не міг навіть устати з ліжка, зокрема після чотирьох операцій у 1999 році, коли я був за сотні кілометрів від Луганська, а шахтарі, яких обікрали окремі луганські керівники, пішли в похід по свою заробітну плату на Київ. І мене, коли я був на лікарняному після операцій та пересувався за допомогою візка й милиць, звинуватили у походах шахтарів. У такий же спосіб, політичним брудом та популізмом, з метою заробляння політичних дивідендів автори заяви «Яблука» сьогодні намагаються звинувачувати Володимира Литвина. Це тим більш аморально, що він за станом здоров'я навіть не може відповісти.

Перед нами стоять складні завдання, пов'язані із забезпеченням просування країни до політичної демократії й розвинутого громадянського суспільства. **Це можливо тільки за умови використання гуманних форм і методів політичної діяльності.** Лише завдяки високим людським якостям політиків справді можна вийти на шлях подолання кризи, породженої свавіллям фінансово-економічних і політичних кланів. Так було в Америці часів Ф. Д. Рузвельта, так було у повоєнній Європі. Там парламентарії знайшли в собі мужність підкорити власні амбіції інтересам виборців. І їм вдалося вивести свої держави на шлях стабільного розвитку.

Верховенство закону передбачає рівність перед ним усіх громадян. Автори заяви «Яблука» ставлять себе над законом. Вони підміняють судову владу, беруть на себе її функції. З так званими мигалками справді треба боротися, але законними й гуманними методами, а не спекуляціями на людських трагедіях. Привілеї треба скасовувати, а не говорити про таку потребу напередодні чергових виборів, забуваючи про це одразу після заволодіння депутатським кріслом.

Театральний балаган і політичні авантюри — не той шлях. Вони можуть лише ще більше дезорієнтувати людей, посіяти розбрат у суспільстві, а не сприяти конструктивним відносинам між владою і народом, як це було в критичні часи в тих же США чи Західній Європі. **Майбутнє країни — не за авантюристами, котрі прагнуть прийти до влади, використовуючи примітивні методи з арсеналу психологічної війни касетних скандалів та популістських заяв, а за тими, хто знає, як наблизити країну до сучасних європейських стандартів соціально-економічного й політичного розвитку, хто готовий реально боротися з корупцією та іншими болячками, що роз'їдають нашу державу й суспільство.** Майбутнє України — за чесними і порядними політиками, готовими до важкої праці, а не до сіяння зерен ненависті, до заперечення брудних технологій, а не ставки на них.

А Володимиру Литвину я і багато інших депутатів зичимо якомога швидшого одужання й реалізації його знань та досвіду в ім'я інтересів українського народу. **З Божою допомогою ми подолаємо кризу та відродимо єдину щасливу Україну для наших батьків, дітей і онуків!** Впевнений, що до моєї заяви приєднається багато народних депутатів, депутатських груп та фракцій.

Валерій КОЛОМОЙЦЕВ,
професор, доктор економічних наук,
народний депутат України.

Смертельно небезпечна Система

Фракція «Яблуко» зініціювала створення слідчої комісії з розслідування дорожньо-транспортної пригоди за участю глави адміністрації Президента пана Литвина.

Як відомо, в цій ДТП загинув пенсіонер-орденоносець Анатолій Плюта. Він, на жаль, мертвий, і його легко оголосити винуватцем ДТП. Старанне слідство займається лише з'ясуванням причини, що змусила його начебто виїхати на зустрічну смугу.

Водночас імовірна й інша версія, згідно з якою на зустрічну смугу виїхав якраз джип, в якому перебував Володимир Литвин. Уся країна бачила очевидців пригоди по телевізору, а слідство їх упритул не помічає!

Саме тому ми й не віримо в офіційну версію.

Тому у нас складається відчуття, ніби влада щось приховує.

Тому ми прагнемо незалежного розслідування, і будемо щиро раді, якщо воно розвіє наші підозри.

Та ми зовсім не хочемо сказати, що Плюту вбив водій пана Литвина. Цього звичайного громадянина, просту людину, вбила Система — порочна система привілеїв для вищого начальства, його антиконституційної переваги перед пересічними громадянами.

На дорогах країни щодня з'являються сотні чиновницьких автомобілів, оснащених мигавками, сиренами та іншими спецзасобами. Вони порушують правила дорожнього руху і створюють аварійно небезпечні ситуації на дорогах. Заради чиновників часто перекривають рух. Вони змушують простих громадян годинами простоювати у пробках.

Якщо чиновник, який запізнюється на роботу, намагається скоротити собі шлях до свого міністерства чи відомства коштом нашого з вами часу, а то й життя, то він має не гудіти й не мигати, і не перекривати рух, а просто трохи раніше вставати. Поспішливість і державні справи не виправдовують аварії і людські жертви.

Тому ми готуємо зміни й доповнення до деяких законів, щоб упорядкувати використання спецзасобів на службових автомобілях держчиновників. Ці законопроекти також чітко врегулюють питання конвойованого супроводу високих посадовців на дорогах. Ми вважаємо, що цей парламент до кінця сесії має прийняти вказані законопроекти.

Сотні чиновників і політиків, яким насправді не загрожує жодна небезпека і які ризикують не більше, ніж звичайні громадяни, перетворили приставлену до них держохорону на певний символ соціального становища. Вони влаштовують показуху своєї важливості з допомогою спецавтомобілів, спецтелефонів, спецвертольотів, які супроводжують їх навіть на відпочинку й у відпустці. Багато хто з них задіює до двох десятків держохоронців.

Та якби чиновникам запропонували самим платити за охоронців, можна собі лише уявити, скільки професіоналів було б вивільнено, щоб охороняти громадян від кримінального свавілля. Чимало вивільниться і коштів для виплат зарплат і пенсій.

До речі, у того самого глави президентської адміністрації Володимира Литвина — десь із дюжина держохоронців, утримуваних за кошти бюджету. Цікаво, звичайно, було б отримати відповідь на запитання, на підставі якого закону пан Литвин має такі привілеї.

Так само цікаво було б дізнатися, чого раптом пан Литвин для різних пір року має різні автомобілі. Влітку в нього — «Мерседес», взимку — «Тойота Лендкраузер», вартість яких разом сягає майже двохсот тисяч доларів.

У Великобританії королівську особу штрафують за перевищення швидкості. У Нідерландах прем'єр їздить на роботу велосипедом. А на початку січня хорватська поліція відібрала водійські права у мера столиці, міста Загреба, Мілана Бандича, який, керуючи автомобілем у стані алкогольного сп'яніння, спричинив дорожньо-транспортну пригоду. Чи можна навіть уявити собі, щоб наш даішник вилучив права у мера Києва пана Омельченка?

Всі мають їздити за одними правилами, бо у Конституції записано, що всі громадяни рівні. Це суворий урок — дорожньо-транспортна пригода на Обухівській трасі. Антинародна система привілеїв повинна бути зруйнована.

Михайло БРОДСЬКИЙ,
голова фракції
партії «Яблуко».



Підсумок тижня

Кожний має нести відповідальність

Як відомо, минулого тижня депутати більшістю голосів пом'якшили своє традиційно критичне ставлення до діяльності Генеральної прокуратури: згідно з прийнятою постановою її вже не оцінюють незадовільним балом. Так само відомо, що Верховна Рада прийняла проект постанови про забезпечення права громадян на інформацію.

Цікаво розглядати останні події крізь призму цих важливих парламентських рішень. Генеральний прокурор Михайло Потебенько опинився у партійних списках Компартії, представленої найчисельнішою фракцією у Верховній Раді. Такий вибір, можливо, і збентежив опонентів комуністів і Генпрокурора, але не самого Михайла Олексійовича. Він вважає, що участь у виборчій кампанії саме за партійним списком, а не в мажоритарному окрузі, дає йому можливість продовжити кар'єру Генпрокурора. Адже вибори «не впливатимуть на його роботу», і він «буде виступати тільки в інтересах держави». В принципі, в цьому ніхто й не сумнівається.

Нарешті в пана Потебенька є всі шанси посекретничати з колишнім майором охорони Миколою Мельниченком. Як запевнив лідер Соцпартії Олександр Мороз, дослідник «усної творчості» вищих посадових осіб держави також братиме участь у виборчій кампанії. «Політичний притулок» нинішньому американському вигнанцю забезпечено у партійному списку соціалістів. Якщо вони успішно подолають 4-відсотковий бар'єр, «зрадник офіцерської честі і інтересів держави» (згідно з версією ГПУ), а заодно володар прохідного 15-го номера Мельниченко може багато чого розповісти сусідові по сесійному залу Потебеньку. Тим більше, що ці конфіденційні розмови можна провадити без телефонного «вуха». Хіба що якийсь допитливий колега екс-майора порушить довірливу обстановку вмонтованим у підвіконня диктофоном.

Однак у цій історії зі списками і номерами найпікантніше інше: і комуністи з Потебеньком, і соціалісти з Мельниченком успішно домовляються про співробітництво під час виборчої кампанії. Принаймні лідер СПУ О. Мороз гарантує: «Там, де необхідно, ми шукатимемо компроміси, і вже знаходимо їх, особливо в одномандатних округах». Усе-таки добре, що Михайло Потебенько заради «інтересів держави» залишився в партійному списку, а не рушив в мажоритарне плавання.

Що стосується права на інформацію, то минулого тижня його було задосить, якщо зважити на новий скандал з телефонним прослуховуванням. Напевне, не лише співрозмовникам — Омельченку та Ющенку — гидко від такої «інформації», а кожній нормальній людині, яку батьки вчили не зазирати у дверну шпаринку. Слава Богу, що відчули дискомфорт і в прокуратурі Києва: столичний прокурор Юрій Гайсинський порушив кримінальну справу за фактом прослуховування телефонних розмов між лідерами партії «Єдність» О. Омельченком і блоку «Наша Україна» В. Ющенком. Правда, «окрему ухвалу» у цій справі з неароматним душком винесли лідери СДПУ(о), які під час презентації прес-клубу партії заявили, що «політик має менше права на особисте життя, тому повинен нести відповідальність за кожне своє слово». І взагалі краще казати «тільки те, що можна». Що ж, ось вони і сказали «що можна».

Незгоду з такою «відповідальністю» висловила комісія з журналістської етики, яка розцінила оприлюднення касетних матеріалів як «піарівську маніпуляцію». Гаранти професійної етики вважають неприпустимим «використання журналістів як зброї у технологічних баталіях, з одного боку, і готовність самих журналістів бути використаними в ролі такої зброї, з другої...». Це, звичайно, неприпустимо. Але, на жаль, порушення журналістської етики набирає таких самих загрозливих масштабів, як і порушення етики виборів.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Колектив працівників апарату Верховної Ради України висловлює щире співчуття заступнику керівника Головного організаційного управління апарату Пивовару Анатолію Васильовичу з приводу тяжкої втрати — **смерті його батька Василя Івановича.**

Депутатська група «Єдність» висловлює глибоке співчуття народному депутату України, керівнику фракції Салію Івану Миколайовичу з приводу тяжкої втрати —

смерті його батька Миколи Федоровича.

Нема вороття назад, але залишились добрі справи та вдячна пам'ять усіх, кому пощастило його знати.

Банкір — людина справи

Економіка

Розвиток будь-якої держави безпосередньо пов'язаний з її економікою. А розвиток економіки, в свою чергу, неможливий без чіткого функціонування її кровоносної системи — банківської. Про те, що приніс банкам рік минулий і на що вони очікують від року нинішнього, кореспондент «Голосу України» розмовляє з головою правління ВАТ «Кредитпромбанк» Миколою Рожком.



— Миколо Петровичу, на відміну від ваших колег-банкірів, ви не часто виступаєте в засобах масової інформації. Невже керівникові одного з найбільших українських банків нічого сказати про свою роботу, не хочеться поділитися рецептами успіху зі своїми партнерами?

— Саме навпаки, поділитися є чим, тільки от засоби масової інформації у нас, на жаль, такі заполітизовані, що на всі запитання, котрі стосуються економіки, політики, спорту й культури, весь час чомусь відповідають переважно лише політики. Створюється враження, що гарних економістів у нашій країні не залишилося, хоча саме вони, мабуть, можуть пояснити пересічному українцеві, як жити далі, чого очікувати, де зберігати гроші тощо.

А що стосується мене, то я завжди із задоволенням спілкуюся з пресою і відверто відповідаю на запитання щодо економічної і банківської діяльності, але не дуже полюбляю робити політичні та соціальні прогнози. Я — банкір, людина справи, тому уникаю нічим не обґрунтованих суджень, рекомендацій чи порад.

— У такому разі, як нині, з точки зору керівника великого банку, можна оцінити підсумки та перспективи розвитку банківської системи України?

— З певною часткою оптимізму. Парламент минулого року ухвалив основні кодекси: Земельний, Цивільний, Кримінальний, які покликані сприяти становленню нормальних ринкових відносин і стабілізації суспільства. Завдяки роботі уряду забезпечено непогані темпи розвитку промисловості, вирощено добрий урожай. Другий рік поспіль, незважаючи на політичні пристрасті, Новий рік ми зустрічаємо з бюджетом. На прилавках дедалі більше з'являється вітчизняних товарів. Соціологи відзначили, що вперше за останні роки кількість людей, які позитивно оцінюють підсумки року, перевищила кількість тих, хто дає негативні оцінки.

А що стосується банків, головне — зростають їхні кредитні портфелі, стійкість, довіра до них населення. Наприклад, нам минулого року вдалося більш як на 50 млн. гривень збільшити статутний капітал банку. Основні показники Кредитпромбанку зросли більш як на третину. За умов, що склалися, це дуже непоганий результат.

Однак незважаючи на законодавство, яке вдосконалюється, і певні успіхи в економіці, проблем у країні дуже багато. Так, усе ще замало зрушень в обновленні виробництва, впровадженні нових технологій, структурній перебудові. Спрацювання основних фондів наближається до критичної точки, що не може не хвилювати. Україну як і раніше не вважають привабливою для інвесторів, а вітчизняна банківська система ще не в змозі забезпечити потрібний рівень інвестування економіки. Тут усім нам є над чим працювати.

— Не сумніваюся, що для себе в новому році ви вже визначилися з пріоритетами. Чи не розкажете про головні «точки опори», котрі дають вам змогу стабільно працювати на фінансовому ринку?

— Головним чинником, який забезпечує стабільність розвитку, ми вважаємо роботу безпосередньо з вітчизняними товаровиробниками. При цьому наші галузеві пріоритети — це металургія, машинобудування, вугільна, харчова промисловість. Ми з гордістю кажемо про те, що клієнтами банку є Донецький металургійний завод, концерн «АВК», шахта «Красноармійська-Західна № 1», Ясинівський коксохімічний і Нижньодніпровський трубопрокатний заводи, Запорізький виробничий алюмінієвий комбінат, «Мотор-Січ», Херсонський НПЗ тощо.

Минулого року кількість підприємств різних галузей промисловості, які обслуговує банк, збільшилася майже вдвічі.

Звичайно, це не лише довіра, а й велика відповідальність. Адже ці підприємства мають сотні й тисячі постачальників і споживачів продукції, величезні експортні контракти, де найменший збій може призвести до значних втрат. Тому ми намагаємося не лише обслуговувати розрахунки й супроводжувати контракти, а й надаємо фінансові та бізнесові консультації. Добре, що наш менеджмент та наявні технології дають змогу розв'язувати такі завдання.

Окрім того, минулого року ми почали більше уваги приділяти роботі з представниками малого і середнього бізнесу, про розвиток якого всі говорять, але мало допомагають практично. А ми диверсифікуємо свій кредитний портфель у бік саме таких клієнтів.

Також всебічно розвиваємо свій роздрібний бізнес, поруч із залученням депозитів юридичних, активно залучаємо депозити фізичних осіб. Розвиваємо пластиковий і електронний бізнес, удосконалюємо технології. Розширюємо філійну мережу, беремо участь у регіональних програмах.

— Ви нічого не сказали про бюджетні організації, хоча ваші колеги з інших банків насамперед розказують саме про них.

— Думаю, згодом ми прийдемо до справжнього розуміння ролі конкуренції в розвиткові, у тому числі й на ринку банківських послуг. Справді, кільком великим банкам дісталися досить розвинена інфраструктура й **матеріальна база** і вони можуть вести серйозні бюджетні програми. Але це не означає, що має бути монополія на всі проекти та види послуг, в яких відчувають потребу бюджетні організації. Вони самі по собі розв'язують найрізноманітніші завдання і потребують дедалі більшої кількості банківських послуг. Тому й низку дещо дрібніших проектів з не меншим, а може, й більшим, успіхом можуть розв'язувати й інші комерційні банки. Однак практика уповноважених банків, негласних тендерів і лобіювання у владних структурах може зробити ведмежу послугу розвиткові банківської системи в цілому. Де монополія, де диктат, там немає достатнього стимулу для розвитку, вдосконалення технологій і розширення спектра банківських **послуг**. Це ми спостерігали на прикладі нещодавнього банкрутства одного з найбільших банків.

Гадаю, банки, які мають сумірний з бюджетними проектами статутний капітал, високу стійкість і технологічну оснащеність, можуть заради загального блага успішно працювати й на бюджетній ниві.

Я маю на увазі і наш банк, який працює з флагманами вітчизняної індустрії, де сконцентровано практично всі завдання, характерні для цілих галузей. За час своєї діяльності ми не мали жодного порушення запроваджених Національним банком України обов'язкових «правил гри». Все це підтверджується відповідними інспекційними та аудиторськими перевірками НБУ і визнаними аудиторськими фірмами, в тому числі й зарубіжними. Сподіваюся, що незабаром і нас залучать до роботи з бюджетними організаціями.

— Якщо не помиляюся, вашому банку незабаром виповниться п'ять років. Як ви оцінюєте період, що минув? Що хотілося б змінити? Що в роботі банку вас не задовольняє?

— Справді, наш банк було зареєстровано 20 травня 1997 року, і незабаром виповниться п'ять років з моменту появи його на фінансовому ринку. Це були роки напруженої праці, творчого пошуку, не обійшлося й без помилок. На щастя, вони були **незначні**.

Головне, життя підтвердило наш першочерговий вибір — орієнтація на вітчизняного виробника, ми маємо свого клієнта, незважаючи на відомі труднощі у структурній перебудові народного господарства та проблеми в економіці, ми вистояли у жорсткій конкурентній боротьбі, забезпечили стабільні темпи розвитку. Ми змогли залучити чималі **фінансові ресурси** з-за кордону, котрі нині працюють на благо України. Створено колектив, спроможний розв'язувати складні завдання.

Хотілося б, аби наше законодавство ставало дедалі прогресивніше і гнучкіше, сприяло становленню економіки, щоб до банків було більше довіри з боку владних структур, менше заборон і регламентацій, щоб залишалося невелике поле для творчості, і щоб деякі депутати вбачали в банках не ворогів народу, а інструмент розвитку і вдосконалення господарського механізму.

А головне, хочеться, щоб були можливості для розкриття творчого потенціалу народу, щоб усі відчували себе господарями власної долі, а не чекали на «доброго царя».

Гадаю, новий рік, що настав, рік високої енергії, буде ще одним серйозним кроком на шляху до процвітання нашої держави.

Інтерв'ю взяв
Леонід БРОВЧЕНКО.

Офіційно

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Азербайджанської Республіки про пенсійне забезпечення військовослужбовців та членів їх сімей і державне обов'язкове особисте страхування військовослужбовців

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Азербайджанської Республіки про пенсійне забезпечення військовослужбовців та членів їх сімей і державне обов'язкове особисте страхування військовослужбовців, підписану 16 березня 2000 року в м. Баку, ратифікувати.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 29 листопада 2001 року.
№ 2857-III.

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про звільнення з посади судді Конституційного Суду України Яценка С. С.

Відповідно до пункту 2 частини п'ятої статті 126, статті 149 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

Звільнити Яценка Станіслава Сергійовича з посади судді Конституційного Суду України у зв'язку з досягненням шістдесяти п'яти років.

Голова Верховної Ради України І. ПЛЮЩ.

м. Київ, 10 січня 2002 року.
№ 2912-III.

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Ткачука В. А.

Відповідно до статті 81 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

Припинити достроково повноваження народного депутата України ТКАЧУКА Віктора Артуровича, обраного від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Партія Зелених України, у зв'язку з особистою заявою про складення депутатських повноважень.

Голова Верховної Ради України І. ПЛЮЩ.

м. Київ, 10 січня 2002 року.
№ 2911-III.

Оголошення

Шановні народні депутати України!

16 січня 2002 року о 18 годині відбудеться XIV засідання секції «Автомобіль України» Всеукраїнського депутатського клубу «Парламент» у Верховній Раді України у приміщенні конференц-залу № 12 за адресою: вул. Грушевського, 18/2.

Хочеш навчатися, а з тебе вимагають «бакси»

ЗАКОН о ДАВ ець

НОВА НОРМА: новий Кримінальний кодекс України вперше окремою статтею передбачив відповідальність за порушення права на отримання освіти.

ЦЕ ОЗНАЧАЄ, що відповідно до ст. 183 КК кримінальною вважається: 1) незаконна відмова у прийнятті до навчального закладу будь-якої форми власності; 2) незаконна вимога оплати за навчання у державних чи комунальних навчальних закладах.

Під навчальним закладом у цій статті розуміють такі заклади, в яких здійснюється дошкільна, повна загальна середня, позашкільна, професійно-технічна, вища, післядипломна освіта, аспірантура, докторантура з будь-якою формою навчання — очною, вечірньою, заочною, екстернатом, а також педагогічним патронажем. До цих закладів, зокрема, належать: дитячі ясла, дитячі садки, дитячі будинки, школи, колегіуми, ліцеї, гімназії, палаци, центри та станції дитячої, юнацької творчості, дитячо-юнацькі спортивні школи, школи мистецтв, професійно-технічні училища, вищі професійні училища, технікуми, коледжі, інститути, консерваторії, академії, університети тощо.

Незаконною визнається безпідставна відмова у прийнятті до навчального закладу. Наприклад, коли вас ставлять в умови, за яких ви не можете реалізувати своє право на освіту в установленому законом порядку.

Відмовити можуть прямо або у завуальованій формі. Пряма відмова має місце тоді, коли вам відкрито заявляють про своє небажання прийняти вас на навчання або пов'язують прийняття на навчання з певними умовами, виконання яких не передбачено законом (наприклад, висуває вимогу про надання не передбачених правилами прийому документів). Завуальована форма — це коли справжній намір відмовити особі в навчанні маскується певними обставинами, у зв'язку з чим відмові зовні надається законний характер. Так, завуальованою формою відмови може бути визнане формальне проведення вступних іспитів чи співбесіди і прийняття на навчання не за результатами конкурсу, а на підставі попередньо сформованого адміністрацією навчального закладу чи її окремими представниками списку осіб, які мають бути зараховані на навчання. Безпосередньо на іспиті така відмова може виявитись у безпідставному заниженні абітурієнту оцінки. Однак такий іспит кваліфікуватиметься за ч. 1 ст. 183 лише тоді, коли необ'єктивне оцінювання знань абітурієнтів є проявом реалізації цілеспрямованої політики адміністрації навчального закладу чи сформованої нею приймальної комісії, мета якої — прийняття на навчання заздалегідь визначених осіб і неприйняття усіх інших.

Незаконною вважається вимога оплати за навчання в разі, коли така оплата:

а) не передбачена у даному навчальному закладі загалом чи для даної категорії осіб зокрема;

б) вимагається у розмірах, що перевищують офіційно встановлені;

в) вимагається у не передбаченій нормативно-правовими актами формі (скажімо, замість грошей вимагають відпрацювання певного часу на якомусь об'єкті) тощо.

Так, склад цього злочину створюють дії, які полягають у вимозі перерахувати певну суму коштів на рахунок навчального закладу чи рахунок іншої організації (наприклад, благодійного фонду), поставити навчальному закладу певні матеріальні цінності (будівельні матеріали, комп'ютерну техніку, транспортні засоби, продовольство, інші товари) або надати послуги матеріального характеру (зробити ремонт приміщень за власний кошт, надати рухоме чи нерухоме майно в оренду без відповідної оплати за неї) за навчання, плату за яку законом не передбачено. Якщо службова особа вимагає передати гроші або інше майно їй особисто, вчинене за наявності необхідних об'єктивних і суб'єктивних ознак утворює склад одержання хабара і потребує кваліфікації за відповідною частиною ст. 368.

Відповідальність за незаконну вимогу оплати за навчання за ст. 183 КК настає лише у разі, коли вона здійснюється у державних чи комунальних навчальних закладах.

Суб'єктом цього злочину може бути особа, наділена відповідними повноваженнями щодо прийому на навчання та визначення його умов: 1) члени приймальних комісій; 2) інші особи, уповноважені здійснювати прийом на навчання та визначати його умови (керівники навчальних закладів, службові особи кадрових служб).

Звертаємо увагу, що незаконна відмова у прийнятті до навчального закладу карається штрафом до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на термін до трьох років, а незаконна вимога оплати за навчання у державних чи комунальних навчальних закладах — штрафом до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням волі на термін до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на термін до трьох років.

Для довідки: новий КК ухвалено парламентом 5 квітня 2001 р., він набрав чинності з 1 вересня минулого року. З повним його текстом можна ознайомитись у «Голосі України» за 19 червня 2001 р.



Микола МЕЛЬНИК,
кандидат юридичних наук.

Ведучі рубрики нагадують норму ст. 68 Конституції України:

«Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності».



Анатолій БЕНЬ,
оглядач «Голосу України».

Незаконною визнається безпідставна відмова у прийнятті до навчального закладу

Обіцянки не гріють

Реалії

У Луганській області, як і раніше, до кінця не вирішено проблему опалення в п'яти містах, що раніше були оголошені зоною надзвичайної ситуації.

Мало змінилася ситуація в Первомайську. Якщо 28 грудня без тепла залишилося 40 будинків, то, за останньою інформацією центру громадських зв'язків обласного управління з питань надзвичайних ситуацій, не опалюються 37 будинків з населенням 3600 осіб. Як і раніше, холодно в 55 будинках Краснодона, в яких мешкає більш як 6300 осіб. «Мовчать» батареї в Кіровську, де немає опалення в 41 житловому будинку. Є зрушення у Красному Лучі — там до тепла залишилося під'єднати десять будинків.

У цих містах ведуться ремонтні роботи. На що область виділила 70 тисяч гривень із резервного фонду, **повідомляє інформбюро «Принцип».**

Перспектива

«Запоріжжя» лаштують у морські походи

Підводний човен «Запоріжжя» після розподілу флотів дістався українським морякам. Відтоді, через відсутність акумуляторних батарей він так і не виконав жодного бойового завдання. І ось кошти на оснащення субмарини знайшлися.

Нині човен проходить капітальний доковий ремонт на заводі «Металіст» в Балаклаві, який планують завершити до кінця цього року. Готується і особовий склад. Серед новобранців — онук легендарного підводника другої світової війни Олександра Марінеско.

Та й сам човен з традиціями: за три десятиліття свого існування він виконав немало відповідальних бойових завдань, здійснив 15 далеких походів.

Віктор ХОМЕНКО.

Фотофакт

В Одесі відбулася зустріч голови облдержадміністрації Сергія Гриневецького з представниками національних меншин, які мешкають на території області. Торік, поінформував С. Гриневецький, було відкрито обласний центр національно-культурних товариств, пункт розміщення біженців, відремонтовано Будинок культури села Котловина Ренійського району, де компактно мешкають гагаузи, розв'язано цілу низку інших проблем.



На знімку: знайшли спільні теми для розмови учасники зустрічі головний редактор додатку до газети «Голос України» болгарською мовою «Роден край» Дора Костова і директор недільної школи для дітей африканських біженців в Одесі Діонга Тімоте.

Фото Олександра СЄРОГО (Укрінформ).

Фотофакт

Щедрувальники всеукраїнського молодіжного об'єднання «Молодь — надія України» завітали до офісів органів державної влади та місцевого самоврядування, політичних партій. Акція була організована з метою перевірити, «чи поважають чиновники національні традиції», і «у такий казковий спосіб принести добробут та щастя українському народу».

Фото Михайла ГОЛЯКА.



Актуально

Кров людська — не водиця

На Дніпропетровщині схвалено регіональну програму підтримки і розвитку донорства крові. Не виключено, цьому прислужився той факт, що одному з депутатів обласної ради нещодавно терміново знадобилася рідкісної групи кров, а її ледве знайшли.

За рівнем заготівлі крові область в числі кращих, та донорів, одначе, значно поменшало. Обладнання для переливання і зберігання крові застаріло. А в зв'язку зі складною інфекційно-епідемічною ситуацією давно постала потреба подвійного обстеження донорської плазми, але коштів на це досі не виділялося.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Альтернативи щепленню немає

Це стверджують українські медики і наполягають на масовій вакцинації населення проти грипу. На їх переконання, надійніше заплатити 20—30 гривень за щеплення, яке дає 90-відсоткову захищеність, ніж у разі захворювання без ускладнень витрачати 105—150 гривень на лікування.

Водночас фахівці радять довіряти лише перевіреним вакцинам — «Інфлувак» (Нідерланди), «Ваксигрип» (Франція), «Флюарикс» (Бельгія). А хто не має грошей на вакцинацію, може зміцнювати імунітет екстрактом елеутерококу, настоянкою ехінацеї, нашим препаратом амізоном.

До речі, за прогнозом Міністерства охорони здоров'я, незабаром у нас з'являться три віруси, які, ймовірно, розповсюджуватимуться зі Сходу.

Наталя ЯРЕМЕНКО.

Друкарство

Замість паперів — книжки

Перше у нинішньому році замовлення Вінницька державна картографічна фабрика отримала від киян. Протягом півріччя тут мають надрукувати три нові підручники з української літератури загальним тиражем 300 тисяч примірників.

Після перепрофілювання виробництва — раніше підприємство спеціалізувалося на виготовленні цінних паперів — вінничани почали друкувати продукцію масового попиту, зокрема книжки. З високою якістю завдяки сучасному технологічному обладнанню виконано замовлення видавництва «Наукова думка» — «Атлас української мови».

Віктор СКРИПНИК.

Кримінал

«Столична» і «Союз-Віктан» з однієї бочки

Діяльність підпільного цеху з виготовлення фальшивої горілки припинили працівники головного відділу податкової міліції Кіровограда.

Мешканка обласного центру у власній оселі в 150-літровій ємкості розмішувала спирт із водою, після чого розливала суміш у пляшки, наклеювала фальшиві акцизні марки і збувала готову продукцію на ринках міста.

Судячи зі знайдених етикеток, жінка без особливих труднощів опанувала навички виготовлення таких міцних напоїв, як «Nemiroff», «Столична», «Вікторія», «Союз-Віктан» тощо. На місці злочину вилучено більше ста одиниць готової продукції і понад тисячу порожніх пляшок. Проти підпільниці порушено кримінальну справу.

Олег БОНДАР.

Суд іде

Суддя Корчистий порушив чинне законодавство

Голова Вищої ради юстиції Сергій Ківалов вважає, що призначення суддею апеляційного суду Донецької області Іваном Корчистим до розгляду кримінальної справи про звинувачення Юрія Вердюка у жорстокому побитті керівника Слов'янської телекомпанії «Тор» Ігоря Александрова, яке призвело до смерті журналіста, на 11 вересня 2002 року є грубим порушенням норм Кримінально-процесуального кодексу України щодо строків розгляду справи по суті в судовому засіданні. Згідно зі ст. 256 КПК України справа має бути призначена до розгляду в суді не пізніше десяти діб, а у випадках складності справи — не пізніше двадцяти діб з дня попереднього її розгляду.

Сергій Ківалов має намір запропонувати членам Вищої ради юстиції обговорити це питання на своєму черговому засіданні.

Прес-служба Вищої ради юстиції.

Вісті з Черкащини

Збитки випливуть навесні

Через аварію на каналізаційному колекторі 300-тисячні Черкаси залишалися без води у новорічні і різдвяні свята.

На ліквідацію розривів труби колектора глибинного залягання було кинуто аварійні служби, пожежні та міліцейські наряди. Навіть Новий рік аварійники зустрічали за роботою у вщент заповнених стічними водами ямах.

І все-таки локалізувати потрапляння нечистот до Дніпра не вдалося. За інформацією відділу екології та раціонального природокористування Черкаського міськвиконкому, у Кременчуцьке водосховище вилилося майже 400 тисяч кубометрів промислових та побутових стоків. Крім того, підтоплено виробничі приміщення асфальтного заводу, подвір'я і погреби приватних домоволодінь.

Причиною масштабної аварії комунальники називають фізичну зношеність труб, котрі було прокладено 30 років тому, до того ж з грубими порушеннями технологічних вимог: стінки колектора мали бути залізобетонними, а не сталевими. Тому через корозію вони давно вже відпрацювали свій ресурс. Однак лише тепер, за сигналом «sos», влада прийняла рішення замінити «нитку» колектора на трикілометровому відрізку. Водночас розпочати прокладання труб тимчасового наземного колектора. Вартість цих робіт оцінюється в 1 мільйон 300 тисяч гривень. Зрозуміло, таких коштів немає ні в міському, ні в обласному бюджетах. Черкащани просять допомоги у Кабміну.

Сьогодні тривають роботи з ліквідації наслідків аварії, підраховують збитки. За попередніми даними, їх сума становить близько 700 тисяч гривень. Оцінити екологічну шкоду, завдану головній водній артерії України, нині неможливо. Втім, «зелені» попереджають, що вже наприкінці березня наслідки екологічного «рукотворного» лиха відчують на собі не лише Черкаси, а всі сусідні міста і сільські населені пункти, розташовані нижче за течією Дніпра...

Виправдано заступника міського голови

Два роки тривав суд над першим заступником черкаського міського голови Володимиром Косминою. Дев'ять місяців з них він перебував під вартою у Київському ізоляторі тимчасового утримання. Члена команди колишнього кандидата у Президенти України Володимира Олійника підозрювали у підготовці вимагання великої суми грошей та у незаконному зберіганні вогнепальної зброї.

Місцевий суд Шевченківського району столиці визнав Володимира Космину невинним і поставив останню крапку у гучній справі, котру широко висвітлювали засоби масової інформації Черкащини.

Довгобуд став красенем

На центральному майдані Умані відкрито нове приміщення Будинку зв'язку. Споруджували його майже десять років. Зате «Сервіс-комплекс електрозв'язку» став справжньою окрасою старовинного міста.

З будь-якої точки майдану видно на його башті посекундний відлік часу на електронному годиннику, а також температуру повітря. Встановлена у Будинку зв'язку сучасна АТС практично розв'язала у місті проблему телефонізації. Тепер з Умані можна зателефонувати у будь-який куточок світу. От якби ще без клопотів можна було додзвонитися у Доброводи чи Гереженівку свого ж району — тоді уманчани полегшено зітхнули б.

Останній «Голубий вогник»

Від загоряння опівночі старого лампового телевізора у помешканні черкащан М. їх вітальня наповнилася димом. Господар квартири встиг вивести дружину на подвір'я, а сам повернувся до оселі по документи та цінні речі. Однак через отруєння чадним газом він уже не зміг вийти з кімнати і помер на місці...

«Кріз болотну тишу — до весняного грому»

Це назва нової книжки про видатного поета і мужню людину Василя Симоненка, яку представили у Черкасах на літературно-мистецькому вечорі, присвяченому 67-й річниці від дня народження «витязя української літератури». Автор книжки, на жаль, вже покійний журналіст і друг Василя, Станіслав Буряченко. Передмову до новинки видавництва «Смолоскип» написала донька автора Світлана Бєляєва. У книзі наведено багато невідомих фактів з життя Симоненка, а також чимало недрукованих досі віршів поета, які зберігалися у записниках Буряченка.

На вечорі пам'яті названо переможця на здобуття обласної літературної премії «Берег надії» за 2002 рік. Ним став черкаський поет Олекса Лищенко.

Представники регіонального громадського культурологічного об'єднання «Шевченків край» оголосили про початок збирання коштів на спорудження у Черкасах пам'ятника Василю Симоненку.

Добірку підготувала Лідія ТИТАРЕНКО.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про визнання та виконання в Україні рішень іноземних судів

Цей Закон встановлює умови і порядок визнання та виконання в Україні рішень іноземних судів.

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються у такому значенні:

рішення іноземного суду — рішення іноземних судів у цивільних, трудових, сімейних справах, вироки іноземних судів у кримінальних справах у частині, що стосується конфіскації майна та відшкодування шкоди потерпілим, а також рішення іноземних арбітражів та акти інших органів іноземних держав, до компетенції яких належить розгляд цивільних, трудових, сімейних справ, що набрали законної сили і підлягають визнанню та виконанню на території України відповідно до міжнародних договорів України;

визнання рішення іноземного суду — поширення законної сили рішення іноземного суду на територію України в порядку, встановленому цим Законом;

виконання рішення іноземного суду — застосування засобів примусового виконання рішення іноземного суду в Україні в порядку, передбаченому законом;

міжнародні договори України — міжнародні договори про надання правової допомоги у цивільних, трудових, сімейних і кримінальних справах, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також інші міжнародні двосторонні або багатосторонні договори за участю України, якими передбачається визнання та виконання в Україні рішень іноземних судів;

стягувач — будь-яка фізична або юридична особа, на користь чи в інтересах якої постановлено рішення іноземного суду і яка звертається з клопотанням про його визнання та виконання на території України;

боржник — будь-яка фізична або юридична особа, яка за рішенням іноземного суду зобов'язана виконати певні дії на користь чи в інтересах стягувача.

Стаття 2. Умови визнання та виконання рішення іноземного суду

Рішення іноземного суду визнається та виконується в Україні, якщо його визнання та виконання передбачено міжнародними договорами України або за принципом взаємності за домовленістю ad hoc з іноземною державою, рішення суду якої має виконуватися в Україні.

Рішення іноземного суду, що не підлягає примусовому виконанню, визнається в Україні, якщо його визнання передбачено міжнародними договорами України або за принципом взаємності за домовленістю ad hoc з іноземною державою, рішення суду якої має виконуватися в Україні.

Розділ II. ПРИМУСОВЕ ВИКОНАННЯ РІШЕННЯ ІНОЗЕМНОГО СУДУ

Стаття 3. Строки пред'явлення рішення іноземного суду до примусового виконання

Рішення іноземного суду може бути пред'явлено до примусового виконання в Україні протягом трьох років з дня набрання ним законної сили, за винятком рішення про стягнення періодичних платежів протягом строку, що перевищує три роки, яке може бути пред'явлено до примусового виконання протягом усього строку провадження стягнення з погашенням заборгованості за останні три роки.

Стаття 4. Підсудність справ про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду

Питання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду на клопотання стягувача розглядається апеляційним судом Автономної Республіки Крим, апеляційними обласними, Київським та Севастопольським міськими судами (далі — відповідний суд України) за місцем постійного чи тимчасового проживання або перебування (місцезнаходження) боржника.

У разі коли боржник не має постійного чи тимчасового місця проживання або перебування (місцезнаходження) на території України або місце його постійного чи тимчасового проживання або перебування (місцезнаходження) невідоме, питання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду розглядається відповідним судом України за місцезнаходженням в Україні майна боржника.

Стаття 5. Порядок подання клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду

Клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду подається у порядку, передбаченому міжнародними договорами України.

Клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду може бути також подано стягувачем безпосередньо до відповідного суду України, визначеного статтею 4 цього Закону.

У разі коли міжнародними договорами України передбачено подання клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду через органи державної влади України, відповідний суд України приймає до розгляду клопотання, що надійшло через орган державної влади України.

Стаття 6. Вимоги до клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду

Клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду повинне містити:

найменування стягувача або його представника (якщо клопотання подається представником), зазначення їхнього постійного чи тимчасового місця проживання або перебування (місцезнаходження);

найменування боржника, зазначення його постійного чи тимчасового місця проживання чи перебування (місцезнаходження) або місцезнаходження його майна в Україні;

мотиви подання клопотання.

До клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду додаються документи, передбачені міжнародними договорами України.

У разі коли міжнародними договорами України не визначено перелік документів, що мають додаватися до клопотання, до клопотання додаються такі документи:

засвідчена в установленому порядку копія рішення іноземного суду, про примусове виконання якого подається клопотання;

офіційний документ про те, що рішення іноземного суду набрало законної сили (якщо це не зазначено в самому рішенні);

документ, який засвідчує, що сторона, стосовно якої постановлено рішення іноземного суду і яка не брала участі в судовому процесі, була своєчасно і належним чином повідомлена про час і місце розгляду справи;

документ, що визначає, в якій частині чи з якого часу рішення іноземного суду підлягає виконанню (якщо воно вже виконувалося раніше);

документ, що посвідчує повноваження представника стягувача (якщо клопотання подається представником);

засвідчений відповідно до законодавства переклад перелічених документів українською мовою або мовою, передбаченою міжнародними договорами України.

Якщо зазначене клопотання і документи, що додаються до нього, не оформлено відповідно до вимог, передбачених цим Законом, або до клопотання не додано всі перелічені документи, відповідний суд України повертає їх стягувачеві (або його представникові) без розгляду.

Для розгляду клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду по суті забороняється вимагати інші документи та відомості, ніж визначені цією статтею.

Стаття 7. Розгляд клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду

Про надходження клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду відповідний суд України у п'ятиденний строк письмово повідомляє боржника і пропонує йому у місячний строк подати можливі заперечення проти цього клопотання.

Після подання боржником заперечень у письмовій формі або у разі його відмови від подання заперечень, а так само коли у місячний строк з часу повідомлення боржника про одержання судом клопотання заперечення не подано, суддя постановляє ухвалу, в якій визначає час і місце судового розгляду клопотання, про що стягувач і боржник повідомляються письмово не пізніше ніж за 10 днів до його розгляду.

За заявою стягувача або боржника і за наявності поважних причин суд може перенести час розгляду клопотання, про що повідомляє сторони.

Розгляд клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду провадиться суддею одноособово у відкритому судовому засіданні.

У разі коли рішення іноземного суду вже виконувалося раніше, відповідний суд України визначає, в якій частині чи з якого часу воно підлягає виконанню.

Неявка без поважних причин у судове засідання стягувача або боржника або їх представників, стосовно яких суду відомо про своєчасне вручення їм повістки про виклик до суду, не є перешкодою для розгляду клопотання.

Розглянувши подані документи та вислухавши пояснення сторін, суд постановляє ухвалу про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду або про відмову у задоволенні клопотання з цього питання. Копія ухвали надсилається судом стягувачеві та боржникові у триденний строк з дня постановлення ухвали.

Якщо в рішенні іноземного суду суму стягнення зазначено в іноземній валюті, суд, який розглядає це клопотання, визначає суму в національній валюті за курсом Національного банку України на день постановлення ухвали.

Стаття 8. Підстави для відмови у задоволенні клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду

Клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду не задовольняється у випадках, передбачених міжнародними договорами України.

У разі коли міжнародними договорами України такі випадки не передбачено, у задоволенні клопотання може бути відмовлено:

якщо рішення іноземного суду за законодавством держави, на території якої воно постановлено, не набрало законної сили;

якщо сторона, стосовно якої постановлено рішення іноземного суду, була позбавлена можливості взяти участь у судовому процесі через те, що їй не було своєчасно і належним чином повідомлено про розгляд справи;

якщо рішення постановлене у справі, розгляд якої належить виключно до компетенції суду або іншого уповноваженого відповідно до закону органу України;

якщо постановлене рішення суду України у спорі між тими самими сторонами, з того ж предмета і на тих же підставах, що набрало законної сили, або якщо у провадженні суду України є справа у спорі, порушена між тими самими сторонами, з того ж предмета і на тих же підставах до часу порушення справи в іноземному суді;

якщо пропущено встановлений міжнародним договором України та цим Законом строк пред'явлення рішення іноземного суду до примусового виконання в Україні;

якщо предмет спору за законами України не підлягає судовому розгляду;

якщо виконання рішення загрожувало б інтересам України;

в інших випадках, передбачених законами України.

Стаття 9. Оскарження ухвали суду

Ухвала, постановлена відповідним судом України про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду або про відмову у задоволенні клопотання з цього питання, може бути оскаржена стягувачем або боржником у порядку і строки, передбачені законами України.

Стаття 10. Порядок примусового виконання рішення іноземного суду

На підставі рішення іноземного суду та ухвали про надання дозволу на його примусове виконання, що набрала законної сили, відповідний суд України видає виконавчий лист, який надсилається для виконання в порядку, встановленому законом.

Дії та заходи з примусового виконання рішення іноземного суду провадяться державними виконавцями у порядку, передбаченому законом.

Розділ III. ВИЗНАННЯ РІШЕННЯ ІНОЗЕМНОГО СУДУ, ЩО НЕ ПІДЛЯГАЄ ПРИМУСОВОМУ ВИКОНАННЮ

Стаття 11. Порядок подання клопотання про визнання рішення іноземного суду, що не підлягає примусовому виконанню

Клопотання про визнання рішення іноземного суду, що не підлягає примусовому виконанню, за умови, що це передбачено міжнародними договорами України, подається заінтересованою особою до відповідного суду України, визначеного статтею 4 цього Закону.

У такому разі до клопотання додаються такі документи:

засвідчена в установленому порядку копія рішення іноземного суду, про визнання якого порушується клопотання;

офіційний документ про те, що рішення іноземного суду набрало законної сили, якщо це не зазначено в самому рішенні;

засвідчений відповідно до законодавства переклад перелічених документів українською мовою або мовою, передбаченою міжнародними договорами України.

Стаття 12. Розгляд клопотання про визнання рішення іноземного суду, що не підлягає примусовому виконанню

Про надходження клопотання про визнання рішення іноземного суду, що не підлягає примусовому виконанню, відповідний суд України у п'ятиденний строк письмово повідомляє заінтересовану сторону і пропонує їй у місячний строк подати можливі заперечення проти цього клопотання.

Після подання заінтересованою стороною заперечень у письмовій формі або у разі її відмови від подання заперечень, а так само коли у місячний строк з часу повідомлення заінтересованої особи про одержання судом клопотання заперечення не подано, суддя постановляє ухвалу, в якій визначає час і місце судового розгляду клопотання, про що заінтересовані сторони повідомляються письмово не пізніше ніж за 10 днів до його розгляду.

Якщо заінтересована сторона звернулася з проханням про перенесення часу розгляду справи і суд визнав це прохання поважним, розгляд справи може бути перенесено з повідомленням про це заінтересованих сторін.

Розгляд клопотання про визнання рішення іноземного суду, що не підлягає примусовому виконанню, провадиться суддею одноособово у відкритому судовому засіданні.

Неявка в судове засідання заінтересованої сторони, щодо якої суду відомо, що їй було своєчасно і належним чином повідомлено про час і місце розгляду справи, не є перешкодою для розгляду клопотання, якщо вона не порушує питання про перенесення його розгляду.

За наслідками розгляду клопотання, а також заперечення у разі його надходження відповідним судом України постановляється ухвала про визнання в Україні рішення іноземного суду та залишення заперечення без задоволення або про відмову у задоволенні цього клопотання.

У визнанні в Україні рішення іноземного суду, що не підлягає примусовому виконанню, відмовляється у випадках, передбачених міжнародними договорами України, а якщо міжнародними договорами України це не передбачено, то на підставах, зазначених у статті 8 цього Закону.

Копію ухвали суд надсилає заінтересованим сторонам у триденний строк з дня її постановлення.

Ухвала, постановлена відповідним судом України за наслідками розгляду клопотання, може бути оскаржена у порядку і строки, передбачені законами України.

Розділ IV. МІЖНАРОДНІ ДОГОВОРИ УКРАЇНИ

Стаття 13. Міжнародні договори України

Якщо міжнародними договорами України встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені у цьому Законі, застосовуються правила відповідного міжнародного договору України.

Розділ V. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом двох місяців з дня набрання чинності цим Законом подати до Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законів України у відповідність з цим Законом.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
29 листопада 2001 року.
№ 2860-III.

Руйнуються будинки і плани перемир'я

Новому витку напруженості на Близькому Сході послужила воєнна акція Ізраїлю у відповідь на теракт бойовиків «Хамас». Наприкінці минулого тижня танки і бульдозери знесли кілька постів палестинської поліції. Крім того, ізраїльські бронемашини зруйнували злітно-посадочну смугу в міжнародному аеропорту в Газі. В Рафаху бульдозери зруйнували понад 40 будинків.

Прем'єр-міністр Ізраїлю Аріель Шарон укотре звинуватив у кровопролитті адміністрацію Палестинської автономії і особисто Ясіра Арафата. «Ця атака (напад на ізраїльський блокпост. — **Авт.**) є продовженням стратегії терору, розробленої Арафатом», — заявив Шарон після прийняття рішення про «операцію відплати». І хоча представники американської адміністрації звернулися до ізраїльського уряду з проханням утриматися від силової реакції у відповідь задля збереження відносної стабільності в регіоні, акція відбулася. Крім того, якщо не буде 7-денного припинення вогню, якщо Арафат не розпустить усі терористичні організації, не вилучить зброю, яка незаконно зберігається у палестинців, і не припинить підбурювання до дій проти Ізраїлю, ізраїльський прем'єр пообіцяв: Арафат стільки безвиїзно сидітиме в Рамаллаху, скільки Шарон сидітиме в кріслі прем'єра.

Тим часом палестинський лідер засудив дії бойовиків. До того ж планововано розслідування і масові арешти активістів «Хамасу» та «Ісламського джихаду», бо вони «порушили взяті Ясіром Арафатом зобов'язання щодо припинення вогню».

Як повідомило «ГУ» Посольство Палестини в Україні, «не звертаючи уваги на повне припинення вогню, Ізраїль продовжує воєнну ескалацію та блокаду автономії». Так, за даними посольства, вже нинішнього року вбито 21 (із них 7 дітей) і поранено 351 (із них 114 дітей) палестинця. Знищено 3 школи, 98 житлових будинків, 18 військових об'єктів та 11 підприємств. Підкреслюючи цей факт, посольство не згодне з уживанням у ЗМІ словосполучення «палестинський тероризм», бо «не можна називати терористом того, хто протистоїть окупації». Водночас палестинці не вважають «ізраїльського окупанта тим, хто захищає себе».

Три тижні на Близькому Сході зберігався відносний спокій (якщо не зважати на скандал навколо арешту Ізраїлем судна з 50 тоннами контрабандної зброї, яке прямувало в сектор Газа). Представники сторін навіть домовилися виробити угоду про перемир'я до 18 січня, коли до регіону мав повернутися американський емісар. Чи судилося цим планам здійснитися?

Яна СТАДІЛЬНА.



На Кубі у віці ста чотирьох років помер Грегоріо Фуентес — рибалка, який надихнув Ернеста Хемінгуея на повість «Старий і море». Він був капітаном риболовецького катера Хемінгуея «Пілар» у роки перебування письменника на Кубі. Більшу частину свого життя легендарний старий прожив у селі Кохімар, де його вважали місцевою туристичною визначною пам'яткою.

Фото АП.

Подарунок до ювілею

Днями в японському місті Оцу у виконанні українських та японських митців відбулася вистава перлини світової балетної класики — балет «Жізель» Адана. Провідні партії танцювали соліст Київського національного театру опери та балету імені Т. Шевченка Нобухіро Терада, солістка Київського дитячого музичного театру Акарі Кавасакі, народний артист України, художній керівник і соліст Донецького академічного театру опери та балету імені А. Солов'яненка Вадим Писарєв. У концерті, який супроводжував виставу, вихованці українських балетних шкіл, а також їхні японські колеги виконали українські, польські, білоруські, угорські танці, фрагменти з класичних балетів «Лускунчик» та «Лебедине озеро». Понад двадцятирічне творче співробітництво пов'язує Кіотську балетну школу і Київське державне хореографічне училище, а нинішня подія, наголосив посол України в Японії Юрій Костенко, стала чудовим подарунком українських та японських танцівників до спільного свята — 10-річчя встановлення дипломатичних відносин між Україною та Японією. Його відзначатимуть 28 січня цього року.

Фіни критикують Росію

Дії російських судових інстанцій призводять до того, що Росія, як і за часів переслідувань дисидентів у колишньому СРСР, знову є об'єктом міжнародної критики.

Низка громадських організацій Фінляндії звернулася до влади Росії з вимогою звільнити російського журналіста і морського офіцера Григорія Пасська, якого засуджено до чотирьох років тюрми внаслідок розгляду його справи черговою судовою інстанцією. Цей документ підписали письменницький ПЕН-клуб, союз журналістів Фінляндії та об'єднання журналістів північних країн, фінське відділення «Міжнародної амністії» та «Друзі миру». Спільне звернення цих організацій передано посольству Росії в Гельсінкі.

У документі йдеться, що Григорія Пасська звинувачують у зраді та шпигунстві, але реальна причина суду над ним у тому, що він оприлюднив «важливу екологічну і соціальну інформацію». А у зверненні партії «зелених» зазначається таке: порушення військової влади в галузі охорони довкілля не можуть класифікуватись як військова таємниця.

Марат ЗУБКО.

Гельсінкі.

У Шрьодера вже є суперник

Передвиборний марафон у Німеччині розпочався задовго до початку нового року. Але по-справжньому він стартував лише минулої п'ятниці, коли лідер опозиційного Християнсько-демократичного союзу Ангела Меркель заявила про зняття своєї кандидатури на пост канцлера федеральної республіки, закликавши її прихильників голосувати за представника «дочірньої» Християнсько-соціальної партії, прем'єр-міністра землі Баварія Едмунда Штойбера.

Отже, головний суперник Герхарда Шрьодера на парламентських виборах, які відбудуться у вересні, визначився. Ним став 60-річний представник Християнсько-соціального союзу Едмунд Штойбер. Це вже друга в історії Німеччини спроба консерваторів обійняти найвищий державний пост. 1980 року на посаду канцлера висували їхнього представника Франца-Йозефа Штрауса, котрий мав шанси на перемогу, але все-таки програв Гельмуту Колю. Штойбер напевно здобув уроки з тих давніх виборів і тим більше зуміє використати помилки нинішнього уряду тепер.

Першою реакцією Герхарда Шрьодера на інформацію про те, що Штойбер став кандидатом на пост канцлера від опозиційного блоку ХДС/ХСС, була заява, що він здобув опонента, якого йому нема чого боятися, а тим більше чекати несподіванок.

За результатами двох найпрестижніших інститутів досліджень, представник Соціал-демократичної партії Герхард Шрьодер лише на кілька очок випереджає «чистого» консерватора Едмунда Штойбера. І це передбачає вкрай жорстку передвиборну боротьбу.

Едмунд Штойбер справді не обіцяє жодних сюрпризів і несподіванок, бо завжди був зрозумілий у своїй опозиційності до правлячої коаліції. Він із самого початку виступав проти запровадження екологічного податку і ліквідації атомної енергетики. І тепер обіцяє в разі перемоги на виборах відмовитися від цієї ідеї «червоно-зелених». У чому, найпевніше, матиме підтримку виборців: за чистоту довкілля вони змушені платити із власної кишені. Крім того, Штойбер нещадно критикував політику Шрьодера на ринку праці. І небезпідставно: безробіття в Німеччині за час правління соціал-демократів та «зелених» не зменшилося, як вони писали у своїх передвиборних програмах, а набагато зросло і сягнуло 4 млн. осіб. Тому Штойбер, як і Шрьодер, також обіцяє зробити розв'язання цієї проблеми одним із першочергових завдань. Нарешті Штойбер заявив, що якщо Німеччина бажає відігравати перші ролі в Європі, то вона мусить усунути прірву між східними і західними землями. Що є вигідним козирем у передвиборних перегонах.

Штойбер має досить багато шансів на перемогу також і тому, що багатьом імпонує його незалежна політика в Баварії. Він часто виступає в ролі кицьки, що гуляє сама по собі. Він також не надто переймається тим, що про нього напишуть чи скажуть.

Едмунд Штойбер — чи не найкращий друг України ще з радянських часів, а столиця Баварії Мюнхен — місто-побратим Києва. Це він до останнього обстоював ідею придбання Німеччиною і навіть спільного з Україною виробництва транспортного літака Ан-70.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Франкфурт-на-Майні.

Хроніка. Факти. Події

■ Сеул

Вибачення президента

Президент Південної Кореї Кім Де Чжун привселюдно вибачився за серію корупційних скандалів, які підірвали репутацію його адміністрації. Він заявив, що шокований тим, що сталося. Вибачення пролунали через кілька годин по тому, як генеральний прокурор пішов у відставку у зв'язку з арештом його молодшого брата за підозрою в отриманні хабарів.

■ Блантайр

Африці загрожує дестабілізація

Глави 14 південноафриканських держав зібралися на саміт у місті Блантайр (Малаві). Надзвичайну зустріч лідерів країн—членів Асоціації розвитку Південної Африки було скликано, щоб обговорити ситуацію, яка склалася через громадянську війну в Демократичній Республіці Конго. Конфлікт у Конго загрожує дестабілізувати регіон у цілому. Можливо, що однією із головних тем стане також загострення політичної та економічної кризи в Зімбабве.

■ Агартала

Терор триває

В індійському штаті Трипура вбито 16 селян із населеного пункту Сингічара приблизно за 70 км від столиці штату міста Агартала. Мешканців села розстріляли на місцевому ринку бойовики сепаратистського угруповання Національний визвольний фронт Трипури.

■ Ісламабад

Бойовиків не ховають

Пакистанська поліція під час загальнодержавного рейду минулого вік-енду заарештувала більш як 1500 активістів заборонених у країні радикальних ісламських угруповань. Заарештовано 1200 активістів угруповання «Сіпха-е-Сахаба» та прокашмірських угруповань «Джаіш-і-Мухаммед» і «Лашкар-е-тоіба», звинувачених Індією в нападі на її парламент.

■ Балтимор

Мільярда не вистачило

Федеральний суд у Балтиморі відхилив пропозицію корпорації «Майкрософт» з урегулювання колективного позову, пред'явленого тими, хто вважає, що вона встановлювала надто велику ціну на свої продукти. «Майкрософт» пропонувала надати безплатні програми та комп'ютерні послуги школам на суму в 1 мільярд доларів. Проте суддя Фредерік Мотц визнав ці заходи недостатніми.

■ Лондон

Залізничний ремонт

Уряд Великої Британії має виділити кошти на ремонт залів очікування на всіх залізничних станціях країни. Це рішення прийнято управлінням залізниць і є частиною 10-річного проекту. Ремонт залів очікування, а також установлення на кожній станції камер спостереження коштуватиме казні 370 млн. фунтів стерлінгів.

■ Токіо

Японія підтримує цілісність Індонезії

Японський прем'єр-міністр Дзюн'їтіро Коїдзумі на зустрічі з президентом Індонезії Мегаваті Сукарнопутрі заявив, що Японія повністю підтримує зусилля індонезійської влади, спрямовані на збереження територіальної цілісності держави, а також заходи з підтримання стабільності в Індонезії.

***На знімку**: прем'єр-міністр Японії Дзюн'їтіро Коїдзумі залишає автограф у книзі для гостей у парламенті Індонезії у Джакарті.*



За повідомленнями кореспондентів "ГУ" та зарубіжних інформагентств.

Фото АП.

Штойбер часто виступає в ролі кицьки, що гуляє сама по собі

Моє шанування, Шулявко!

Ретро

Тільки-но нагострила перо, як жваво уявила іронічне: «знову ці... в шоколаді»... Але перепрошую, хвилиночку (так казав мій дід, коли хотів щось заперечити), дозвольте-но слово мовити! Знаєте, людині іноді хочеться повернутися до тих місць, звідки вона родом, де минули її дитинство, юність...

— Минула юність? — кричить моя доросла донька, — адже ти вчора казала, що тобі — вісімнадцять!

— А я й не заперечую, але послухай...

— Та що у вас тоді було: патефон, два телевізійні канали і жодних комп'ютерів!

— У нас був сад. І двір, укритий пелюстками троянд, і сарай, у якому на полицях дозрівали яблука та груші, що впали з дерева від несподіваного подиху вітру...

— Груші — це чудово, хочу груш, — сказала донька і пішла дивитися бойовик.

— Що ти розумієш, — дістала я її, — от підемо туди — і подивишся, погойдаєшся на тій гойдалці, на якій я гойдалась.

— А оце вже цікаво...

...Але де це все було, і як туди можна дістатися? Елементарно: доїхати до станції метро «Шулявська», а звідти...

З ІСТОРІЇ: Між казенними дачами і Тріумфальними воротами (в районі сучасного Повітрофлотського моста) було розташоване селище Шулявка, або Шулявщина. Її приєднали до Києва 1911 року. На думку дослідника В. Щербини, ця назва походить від назви птахів, які часто зустрічалися тут, — шуляк (шуліка). Тут протікала річка Либідь, воду з якої на початку XIX століття використовували для забезпечення кадетського корпусу. Район було забудовано без будь-якого планування переважно одноповерховими будинками.

У XX столітті ця робітнича околиця невпізнанно змінилася: засновано завод Гретера, який виробляв парові машини, насоси та іншу продукцію. (З 1922 р. — «Більшовик»). 1898 р. було закладено головний корпус першого в Росії політехнічного інституту.

В 1899 році на честь 100-річчя від дня народження О. С. Пушкіна закладено парк, у 1911 р. — зоологічний сад.

У 60—70-ті роки КПІ — комплекс будівель та споруд, які забезпечували умови для навчання, наукової роботи, спорту, відпочинку та культурного обслуговування студентів і викладачів. Територію інституту оточує парк. Уздовж вулиць Польової (нині — академіка Янгеля) та Борщагівської зведено студентське містечко з гуртожитками, побутовим центром.

Погляд крізь роки

1930 року на Шулявці збудовано кінофабрику (нині — кіностудія ім. О. П. Довженка). Серед фільмів, створених тут, — класика українського кіномистецтва — «Земля», «Щорс», «Тарас Шевченко», «Іванна», «Тіні забутих предків».

У повоєнні часи багатьох, вочевидь, захоплювали незвичайні професії. І рідний брат мого діда Никифор професію обрав для того часу більш ніж романтичну — актор кіностудії. Щоправда, ролі були не те щоб головні... На жаль, він помер раніше, ніж я народилася. В старому альбомі збереглися його фотографії — кінопроби.

Нещодавно, клацаючи пультом телевізора в пошуках чогось цікавого, зупинилася на каналі, на якому показували стару післявоєнну кінострічку «В далекому плаванні» за «Морськими оповіданнями» К. Станюковича. Сюжет про доброту та шляхетність російських офіцерів і матросів збентежив вразливою оголеністю людських душ героїв. І раптом — на весь екран — знайоме обличчя. Звісно, це він, дід Никифор. Через багато років я побачила його — наче він був живий.

Особливості старої Шулявки

Там була Либідь, яка ні перед ким тоді ще не з'являлася на велелюдних майданах у розтиражованому образі знаменитої сестри трьох добре відомих братів. Вона тихо текла міською околицею, наче соромлячися свого великого родича, що такий чудовий за тихої погоди. А замурзані вишнями дітлахи спекотного дня прибігали до її холодних джерел і пили найчистішу воду. Це називалося «ходити на пляж». А до справжнього пляжу, до Дніпра, діставатися треба було півтори години. До того ж батьки мали тільки один вихідний, і вибратися цього дня на розпечений сонцем пісок з тінистого саду, на їхню думку, міг лише якийсь ідіот. Тому діти прибігали до Либеді.

Ви бачили веселих літніх людей? А я бачила. В нашому кварталі на вулиці Борщагівській жив дід Петро десь років сімдесяти, якого чомусь називали Хитрий. Такий рожевощокий, з обличчям без зморщок, про якого можна було б сказати, що він учора зробив підтяжку (якби це було тепер). У його занедбаному саду «жив» справжній солом'яний бичок (персонаж казки, про долю якого неодмінно розповідали дітям мого покоління). На цю дивину дітлахи бігали дивитися через дірку в паркані. А на запитання, чому дід Петро — Хитрий, батьки нам не відповідали. Тепер відповідаю сама: у нього була молода дружина, аж на двадцять років молодша. Ймовірно, він знав якісь хитрощі — і вони грали з солом'яним бичком.

До речі, мій дід теж був не по літах стрункий, моложавий, оптимістично налаштований, як і його приятелі. Не пригадую сумних людей похилого віку в ті роки. Напевно, тому, що вони вірили — завтра буде краще, ніж учора. Чи тому, що шулявські сади своїм зеленим поясом надійно захищали від «індустріального» повітря. І хоча люди мешкали аж ніяк не в котеджах сучасного типу, однак приватна власність таки додавала впевненості. Вдивіться в старі фотокартки. Сьогодні вже навіч, що вирізняло людей повоєнного часу почуття власної гідності, яке ніхому не знищити.

На Борщагівській, поблизу нашого будинку, мешкали люди різних професій: кухар, кравець, лікар, викладач, військовослужбовець, водій, учитель, продавець, музикант, колишній директор гімназії. І, звісно, робітники. Між іншим, відомий письменник Юрій Мушкетик теж жив на Шулявці в так званому Сірому будинку. Тоді сусіди із задоволенням спілкувалися, не зводячи жодних бар'єрів між різними соціальними групами. Була така традиція: ввечері в тіні дерев на лавці біля наших воріт обмінюватися черговими новинами:

— Сусіде, як ваш Вовчик учиться?

— Не хоче зовсім ледащо. Я йому кажу: що з тебе буде? А він: «Сторож. Мені хвіртку подобається відчиняти».

— Але це теж відповідальність, якщо не тому відчиниш...

Мирну розмову переривали умовляння з голосінням:

— Паїнько, зайчику, з'їж іще хоча б ложечку! От розумник, за тата, за маму...

Це сусідка намагалася увіпхнути в свого схожого на колобка онука щонайбільшу кількість каші. Замазаний манкою Пая (Павлик. — **Прим. авт.**) виривався-таки і тікав ховатися в заростях квітів. Баба Оля з каструлькою і ложкою мчала за ним, а присутні на цій виставі реготали:

— Та він уже товстіший за бабцю!

— Мати прийде, що я їй скажу, — долинало з-за кущів.

Хотілося б тепер подивитися на цього Паїньку.

Хто над ким шефствував

Здається, тоді всі поспішали. Дошкільнята — якнайшвидше стати учнями, жовтенята — піонерами, а піонери намагалися довести, що їхній загін — найкращий, і гуртом «підтягували» тих, хто відставав. Це називалося «взяти шефство».

Сьогодні вже важко второпати, чи то кіностудія шефствувала над нашою школою, чи навпаки, але літню трудову практику ми «відробляли» в студійній оранжереї.

Якось обкопували Довженківський сад. До нас підійшли якісь дивні «дядьки» — один занадто худий, похмурий якийсь, другий, невеликий на зріст, був веселий.

— Смотри, какие славные дети, — хорошо копают, — сказав веселий.

— Ти що, не знаєш — це піонери на трудовому десанті!

— У нас практика, — закричали ми.

— А у дяди Тарапуши конфет при себе нет...

— Ну якби ж я знав, що таких друзів зустріну, то відро цукерок купив би...

Так ми «стали друзями» тодішніх зірок естради Юрія Тимошенка та Юхима Березіна.

Свята

Молодь охоче відвідувала різні гуртки, спортивні секції (безплатно), грала в щойно народженій КВК, удосконалюючи гумор та ерудицію. Дівчата з команди «ПУПС» («пусть успеху поможет смекалка»), вдягнені, як ляльки, змагалися з хлопцями з «СУПу» (те саме, що й «ПУПС») — з великими ложками, у білих кухарських ковпаках.

А що відбувалося на демонстраціях! Люди неначе розчинялися в загальному гомоні, їх поглинала хвиля пісенного багатоголосся. І діти, очманівши від цього гвалту, гучніше за всіх кричали «ура!». Кому, навіщо — не має значення. Тільки б голосніше. Серед страшенної штовханини, звукової какофонії і нескінченних гасел нас раптом охоплювала неймовірна веселість. А втім, хотілося б, щоб із усього, що тоді вигукували, відродилося: «Слава праці!»

«Вас викликає КПІ»

До речі, про працю. Мій дід Іван був майстром на всі руки. Я присвоїла б йому звання заслуженого ремонтника. Бо відремонтувати він міг усе — від швейної машини і черевиків до водопровідної системи. Ким тільки йому не довелося працювати: ковалем, механіком, слюсарем (і сантехніком також).

У гуртожитку політеху завжди щось підтікало, протікало, текло. Комендант Штрайхер, схожий на сеньйора Помідора, червонощокий, з великим животом, був людиною добродушною. Слюсаря цінував. Недбайливим студентам перепадало від нього за неохайність:

— Ледацюги, знову холодильника вчасно не помили. Подякуйте Іванові Яковичу, що дверцята відремонтував... А шо у вас у тумбочках! Треба викликати батьків, шоб помилувалися. Чи ні, ліпше їм цього не бачити.

Одного недільного ранку до нас у двір прибіг захеканий студент:

— Іване Яковичу, вас викликає КПІ!

— Хто?

— Штрайхер.

— А що сталося?

— Учора прорвало, потоп, не знаємо, де перекрити...

Дід неквапливо зібрався, взяв валізку з інструментом. Він ніколи не поспішав.

Десь за півтори години Штрайхер з дідом уже сиділи на нашій лавці біля воріт:

— І як це ви так швидко можете визначити, де тече і що перекривати? Золоті руки!

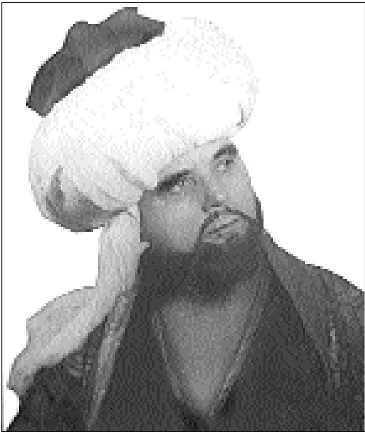
— Годі, змінімо платівку.

— Гаразд. Мабуть, я дам вам на деякий час індика, нехай поживе в саду. Щоб швидше ріс на природі...

Коли лагодити труби набридло, дід улаштувався продавати газети в кіоск «Союздруку». Роботу цю вважали престижною, адже тоді ми жили в країні, що читала найбільше за всіх у світі, і газети неодмінно стирчали з сіток поважних домогосподарок, кокетливих сумочок модниць та роздутих папок студентів.

Кіоск, у якому працював мій дід, стояв поруч з гуртожитком, на розі Польової і Смоленської, де завжди було багато молоді. Слід сказати, що слово «гуртожиток» тоді асоціювалося з таким собі осередком культури. Адже там мешкали студенти — майбутні інженери. А студент, на думку борщагівських бабусь, був майже професор. Тому його поважали. Навіть базарні торговки безплатно пригощали студентів — хто насінням, хто пиріжками. Щоправда, дехто трактував слово «общежитие» вельми нетрадиційно. Сусідка, приміром, казала, що хтось з її знайомих живе «в общем жителе». Так-от, своїм улюбленцям із мешканців цього самого «общего жителя» мій дід на їхнє прохання завжди відкладав газетку або журнальчик. А ще — музичний журнал «Кругозор» з модною новинкою — блакитними гнучкими платівками, що запрошували до подорожі у світ музики. Шаляпін, Карузо, Анна Герман, Магомаєв, Гілельс, Робертіно Лоретті...

Особливий попит був на журнал «Америка», що відкривав «вікно» в ту далеку, «чужу за духом», але таку привабливу країну. Відверто кажучи, мене просто розпирало від гордощів за діда, коли покупці дякували йому за прихований «з особистої симпатії тільки для вас» свіжий примірник модного видання. І сьогодні, гортаючи цей старий, що дивом зберігся, журнал, з усмішкою пригадую відчуття від прочитаного, що їх переживала, коли ще співали «двадцатый век берет разбег...»



Н. Крупко у фільмі-балеті «Бахчисарайський фонтан».

Казка, що завжди зі мною

У дитинстві новорічного свята чекають, затамувавши подих. І неодмінно вірять у диво. Щоправда, тоді вогнів було значно менше, але подарунки були більші — зі справжніми шоколадними цукерками, мандаринами і обов'язковими «медальками». А на новорічних виставах ще не було Чіпа і Дейла, які поспішали нам на допомогу, а був хлопчик космонавт в образі Нового року. І Дід Мороз прилітав на ракеті, яку, звісно ж, не могли зупинити ані Баба-Яга, ані інші темні сили. І дівчатка, перевдягнені в Білку та Стрілку (собачки, які побували в космосі. — **Прим. авт.**), обов'язково входили до команди Снігуроньки.

На вулицях під прикрашеними величезними ялинками стояли штучні Діди Морози велетенських розмірів, чомусь вони здавалися суворими. А можливо, це ми були не надто високі і трошки побоювалися.

Напередодні свята в хаті з'являлася красуня-сосна — аж до стелі. Дід установлював її на хрестовину. З горища діставали старовинну валізу з іграшками: величезними качанами кукурудзи, космонавтом у ракеті, верхівкою у вигляді п'ятикутної зірки — символами «хрущовської відлиги», сніжинками, вкритими блискітками, лампочками у формі старовинних свічок. Не дай Боже щось розбити. Хоч і не сварили, але чомусь, коли розбивалася улюблена іграшка, на очі наверталися сльози. Та головне: батько вішав на ялинку волоські горіхи, загорнуті у фольгу, карамельки і мандарини. Ввечері нарешті запалювали лампочки, вимикали світло, щоб подивитися, який вигляд має ялинка.

Затишно потріскували дрова, крізь щілину в грубці пробивався вогонь. По стелі стрибали химерні відблиски. Магічний запах хвої змішувався з пахощами мандаринів та карамелі. Здавалося, з боєм годинника в дім постукає казка. А за розмальованими морозними візерунками вікнами сріблився засніжений сад мого дитинства...

Пам'ятаю, під Новий рік ми йшли з дідом вулицею і він, зустрічаючи знайомих, елегантно піднявши каракулеву шапку-пиріжок, злегка схиливши голову, вітав їх: «Моє шанування!». Або: «Мое почтение!».

Над значенням цих слів я, звісно, тоді не замислювалася. Але говорив він з якоюсь особливою інтонацією. І українською, і російською. Тоді ще не було закону про державну мову, а був простий і зрозумілий закон людського спілкування: хто якою мовою говорив, того такою і вітали.

«Моє шанування...» Вам часто хочеться сказати сьогодні ці прості слова? А втім — моє шанування, Шулявко! Як добре, що ти — так близько!

Любов СТАНАЧИЧ.
Фото Анастасії СІРОТКІНОЇ та з архіву автора.



Приватний сектор на Шулявці.

Не принижуйте нас своїми виплатами!

Актуально

«Продовжувати мовчати не можемо. Німецька громадськість повинна знати правду про те, у що насправді виливається ініціатива ФРН стосовно матеріальної підтримки рабів коричневого рейху та жертв іншої сваволі націонал-соціалізму, зокрема для сотень тисяч невільників з колишнього Радянського Союзу — громадян нових незалежних держав. Це знання необхідне з причин історичних та моральних».



Так розпочинається відкритий лист організацій колишніх жертв нацистських переслідувань — громадян країн СНД та Балтії до німецької громадськості.

Звернення викликане непростими обставинами, що виникли у зв'язку зі змістом і реалізацією прийнятого у ФРН закону про заснування фонду «Пам'ять, відповідальність і майбутнє».

У відкритому листі, зокрема, наголошується

Під час Великої Вітчизняної війни 4,5 мільйона мирних радянських громадян, у тому числі 700 тисяч дітей, зазнали насильницького переміщення, позбавлення батьківщини, перебували у нелюдських умовах утримання, щоденно зазнавали страхіть жорстокого, а нерідко бузувірського поводження, поневірялися за колючим дротом нацистських таборів або виконували примусові роботи під німецьким пануванням. У Німеччині багато хто добре це розуміє. І не випадково президент ФРН Йоханнес Рау в своїй заяві 17 грудня 1999 року з приводу домовленості про фінансовий обсяг виплат потерпілим громадянам відзначав: **«Те, що заподіяно жертвам злочинів, неможливо... компенсувати грошима».**

Здавалося б, німецька матеріальна допомога, на яку так довго чекали колишні невільники і добивалися багато років, здійснюватиметься на основі принципів справедливості, об'єктивності, відкритості. Але чи так це на практиці?

> *Сьогодні ми відчуваємо скоріше розчарування і прикрість, аніж задоволення. Тому що замість справедливості бачимо у низці випадків лукавство, замість об'єктивності — подвійні стандарти, замість відкритості — залаштункові маневри.*

Викликає подив передусім таке. Автори закону урівняли у правах на виплати невільників із країн Східної Європи, особливо з колишнього СРСР, які не одержали нічого, або одержали символічні, сміховинні суми, з тими на Заході, хто, як зазначається у висновку Спілки адвокатів ФРН стосовно проекту закону про заснування фонду, **«протягом десятиріч користується благами виплачених їм п'ятизначних грошових разових компенсацій або протягом десятиріч щомісяця одержує від 700 до 1200 дойчмарок».**

Серед переліку осіб, правомочних на одержання виплат, закон ФРН чомусь не передбачив примусових працівників сільського господарства, дітей віком до 12 років, вивезених разом з батьками, і дітей, які народилися в неволі, ніби вони не є жертвами націонал-соціалістських протиправних дій. Це змусило Український національний фонд «Взаєморозуміння і примирення» за згодою німецької сторони перерозподіляти кошти між групами отримувачів виплат, зменшувати їх, скажімо, колишнім примусовим працівникам промисловості.

Автори відкритого листа ставлять чимало «чому»

Чому, приміром, німецький «виплатний» закон так разюче відрізняється від аналогічного австрійського? Адже серед одержувачів австрійської грошової допомоги є і працівники сільського господарства, і малолітні й неповнолітні діти, жінки, які штучно перервали вагітність у період перебування в неволі. Окрім цього, Австрія здійснює виплати в один етап, що дуже важливо з огляду на вік та стан здоров'я більшості колишніх жертв фашизму.

Чому зволікають із виплатами родичам та близьким померлих? Які потрібно докази, що нехтувати норми національних законодавств щодо спадковості негоже і неприпустимо?

Під час переговорного процесу ще до прийняття закону німецька сторона відкидала ідею виплат примусовим працівникам, які знемагали у створених таборах на окупованій території Радянського Союзу, а лише тепер погодилася. Але без збільшення загальної суми передбачених для виплат коштів. Це призведе до ще одного урізання досить помірних виплатних сум, давно оголошених отримувачам, їхнє невдоволення.

Громадські організації колишніх жертв нацистських переслідувань здивовані тим, що ніяк не можуть отримати від німецького фонду об'єктивну й конкретну інформацію про наявність основного виплатного капіталу — 10 мільярдів марок — і систему управління ним. Де і на яких умовах його розміщено? На які цілі витрачається одержуваний прибуток? Чи надійшов від німецької промисловості обіцяний внесок у повному обсязі — 5 млрд. марок? Яких вживають заходів для запобігання знецінюванню грошей? Чи забезпечуватиметься прозорість і відкритість в управлінні наявними коштами?

> *Чому виплати передбачено здійснити в два етапи? Адже за першим плановано виплатити 65 відсотків обіцяних сум і завершити його аж у 2003 році? Коли буде сплачено решту сум? Скільки отримувачів доживе до того часу?*

Чому від кожного одержувача виплат вимагають письмові заяви про відмову від будь-яких претензій до Німеччини? Хіба вони мають право і можуть забути загиблих близьких, спалення рідних домівок, втрачене майно, ріки пролитої співвітчизниками крові, безчинства і знущання озвірілих насильників, масове вигнання в рабство мирних громадян? **І не випадково дехто з жертв, протестуючи проти висунутої ганебної умови, не підписує заяву, що вимагається, і тим самим відмовляється від грошей, хоча має гостру потребу в них.**

Чому німецький законодавець не включив до складу Спостережної ради фонду представників міжнародних громадських організацій, зокрема з країн СНД та Балтії, які об'єднують мільйон одержувачів німецької фінансової допомоги. Водночас до ради включено представників менш численних єврейських і циганських міжнародних організацій.

Чому під час переговорного процесу ігнорувалися пропозиції громадських організацій, представники яких брали в ньому активну участь?

> *Чому німецький фонд працює у закритому режимі для сотень тисяч жертв з країн СНД та Балтії і, судячи з усього, не збирається встановлювати з ними контакти, розпочинати плідний і відвертий діалог.*

Завершуючи відкритого листа, його автори висловили належну оцінку німецькій «виплатній» ініціативі: приймають її як добрий і позитивний знак німецької сторони до примирення, встановлення справедливості. Це має послугувати повчальним прикладом для майбутніх поколінь і залишитися в їхній пам'яті.

А для того, щоб ця німецька «виплатна» ініціатива дала найбільший ефект у справі встановлення і зміцнення дружніх зв'язків між народами, потрібно:

ПЕРШЕ. Внести зміни й доповнення до Закону ФРН «Про заснування фонду «Пам'ять, відповідальність і майбутнє», які здебільшого названі у відкритому листі. Чітко визначити: за своїм характером кошти, які виділяються Німеччиною, є не компенсацією, а разовими фінансовими виплатами.

ДРУГЕ. Вжити заходів, щоб фонд «Пам'ять, відповідальність і майбутнє» діяв прозоро, відкрито з усіма категоріями жертв усіх країн, усіма міжнародними організаціями.

Відкритого листа **«Не принижуйте нас своїми виплатами!»** було ухвалено на розширеному пленарному засіданні Центральної ради Міжнародної спілки колишніх малолітніх в'язнів фашизму, котре відбулося у Мінську. Листа підписали: В. Литвинов — голова Міжнародного руху колишніх малолітніх в'язнів фашизму (Київ), голови спілок і об'єднань колишніх в'язнів з Росії, України, Білорусі, Молдови, Казахстану, Узбекистану, Вірменії, Латвії, Литви, Естонії.

Підтримайте, народні депутати!

В. Литвинов, керівники інших українських громадських організацій жертв нацистських переслідувань — М. Демидов, В. Качановський та І. Коган — надіслали до Верховної Ради України проект тексту звернення до парламентаріїв Німеччини. Вони попросили Голову Верховної Ради Івана Плюща ознайомити народних депутатів із текстом звернення, підписати і надіслати його параламентаріям Німеччини, а також Росії та Білорусі для вжиття спільних заходів у розв'язанні порушених проблем.

Текст відкритого листа, адресованого громадськості Німеччини, надіслано і віце-прем'єр-міністрові України Володимиру Семиноженку. Його попросили довести листа до відома Служби федерального канцлера, міністерства закордонних справ ФРН та інших дипломатичних установ.

Листа надіслано також Послу ФРН в Україні пану Дітмару Штюдеманну, до редакцій кількох газет, інформаційних агентств Німеччини.

> *Редакція газети «Голос України» сподівається, що звернення представників громадських організацій жертв нацистських переслідувань — громадян країн СНД та Балтії — дійде до широкої громадськості ФРН, яка знатиме правду про здійснення виплат та посприяє внесенню змін і доповнень до Закону ФРН «Про заснування фонду «Пам'ять, відповідальність і майбутнє». І, можливо, тоді він стане відповідальнішим, справедливішим і пам'ятним...*

Виклад відкритого листа підготував до друку Яків ГАЛЬЧЕНКО.

 Вісті з Одещини

Про самоврядування — на повний голос

На Одещині підбито підсумки обласного конкурсу на кращу журналістську роботу щодо висвітлення діяльності органів місцевого самоврядування. Відзначено і творчі колективи, і окремих працівників ЗМІ. Переможцями названі Комінтернівська райгазета «Слава хлібороба», творча група програми «Рада вирішила» облдержтелерадіокомпанії, Овідіопольське районне телебачення, Білгород-Дністровська студія телерадіомовлення «Новини Придністров`я», кореспонденти обласної газети «Одеські вісті» Геннадій Пронін та Микола Мунтян, редактори міської газети «Новини Южного» Ольга Чабанюк та Балтської районної газети «Народна трибуна» Таїсія Крисько, кореспондент обласного радіо Геннадій Степаненко.

«Славута» за упорядкованість

Івашківський сільський голова П. Погорілий, під керівництвом якого місцева територіальна громада стала переможцем обласного конкурсу на кращу впорядкованість та зразковий санітарний стан населеного пункту, отримав ключі від автомобіля «Славута» з рук голови облдержадміністрації та облради С. Гриневецького. В Івашковому відремонтовано, причепурено всі об`єкти соцкультпобуту, дороги і тротуари, громадські криниці. Зразково налагоджена робота школи, будинку культури, бібліотеки, діють православна церква, готель, будинок побуту. Далеко за межами села й Кодимського району відомі тутешні колективи художньої самодіяльності, спортивні осередки.

Путівки від Агіо Васіліоса

Учениці одеських шкіл-інтернатів Алла Урсуленко і Катя Нагорна одержали щедрі різдвяні дарунки — путівки на літній відпочинок до Греції — від самого Агіо Васіліоса (так у середземноморській країні називають Діда Мороза). Задоволеними залишилися й інші вихованці інтернатів, яких запросила до себе у гості Одеська філія грецького фонду культури: вони із захопленням дивилися виставу «Сон зимової ночі», ласували солодощами, якими їх пригостили господарі.

Дині з дерева

У теплично-овочевому комбінаті Одеського припортового заводу розпочато зимовий збір урожаю. До столу працівників підприємства надходять і звичні огірки, помідори, зелена цибуля, і цитрусові, що їх давненько навчилися тут вирощувати. А оце вперше зібрали 150 кілограмів плодів папайї — дивовижної представниці субтропіків. Зовні нагадує пальму, а плоди схожі на нашу диню.

Добірку підготував Георгій ВОРОТНЮК.

■ *Фотофакт*

У Миколаївській області сімейний дитячий будинок Віктора і Тамари Руссів відзначив подвійне свято: 13-річчя свого заснування і новосілля. У добротний двоповерховий, зі спортивним залом, особняк у селі Сливино гості прийшли не тільки з солодощами й колядками. Миколаївська райрада виділила сім'ї Руссів 100 гектарів землі. А ще влада подарувала двійко поросят. Русси мають 17 дітей, з яких шестеро живуть з Віктором Федоровичем і Тамарою Йосипівною. А невдовзі сім'я візьме до себе ще двох хлопчиків.

***На знімку:** готують концерт.*



Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

Зі щитом, але в злигоднях

Забута галузь

«Український кристалічний щит (УКС) простягається із заходу на схід майже на 1000 км від річки Горинь до Азовського моря. Найбільша ширина — 250 км. Загальна площа — близько 200 тисяч кв. км. Глибина залягання тектонічних порід — від 0 до 5 м».

(Українська радянська енциклопедія).

Чорний принц із Житомирщини

Традиційно існує думка, що економіка сонячної Італії процвітає на трьох китах: туризмі, «Фіаті» та апельсинах. І мало хто знає, що істотною доходною статтею італійського бюджету є експорт... українських гранітів!

Загалом кажучи, каменярів у Італії не менш, ніж співаків. Порти цієї середземноморської держави буквально оперезано сотнями каменеобробних підприємств. І на складах буквально кожного з них зберігаються десятки тисяч кубометрів українських гранітів, габро, лабрадоритів і андезитів у блоках та слябах. Уже потім, після відповідної вироби, вони як прекрасні вироби розходяться всім світом, від Нью-Йорка до Гонконгу і далі до туманного Альбіону. За ціною в п'ять—десять разів дорожчою. Адже декоративні товарні плити, пілястри, карнизи й колони оцінюють уже не в кубах, а в квадратних метрах, точніше, навіть у дециметрах.

Зазвичай декоративні камені з Італії, якими архітектори всього світу дуже полюбляють прикрашати п'ятизіркові готелі, банки, офіси, супермаркети, вілли і навіть звичайні житлові будинки, мають екзотичні латинські назви — Rosso Toledo, Rosso Santiago, Blue Night, Rosso Pink тощо. А як тішить слух вибагливих замовників і зовсім уже романтична назва Black Prince! Цей камінь за своїми декоративними якостями справді — принц серед йому подібних. І лише пискіпливий покупець зможе знайти у деяких іноземних каталогах набраний дрібним шрифтом родовід дивовижного декору. І відкриє для себе, що Чорного принца видобувають на Шадурському родовищі під Житомиром, Rosso Pink —поблизу українського села Євдокимівка, а Rosso Toledo — родом із нашої Омелянівки.

Особисто я шароварним патріотизмом деяких новоспечених українських політиків не страждаю. Але стало прикро, коли мені на каменеобробному заводі під Києвом, у селищі Коцюбинському, показали виданий 1998 року в Італії всесвітній каталог опоряджувального каменю, в якому всі розроблювані родовища Українського кристалічного щита — в Житомирській, Кіровоградській, Дніпропетровській, Рівненській та інших споконвічно наших областях, — називалися російськими. Що це, неуважність тамтешніх упорядників? Аж ніяк. Певніше, це вада національної самоповаги, притаманна, погодьтеся, нашому менталітетові. Втім, у кокретному разі цьому є, я сказав би, історико-політичне пояснення.

Недаремно архітектуру називають застиглою музикою, яка відтворює моральний імператив минулих і нинішніх епох. Гранітна бруківка на вулицях європейських міст і залиті гудроном проспекти мегаполісів колишньої країни розвиненого соціалізму — наочне тому підтвердження. Природний камінь — абсолютно нешкідливий для людини. Токсичність випаровувань асфальту навіть за мінусових температур багато в чому пояснює багаторазове перевищення онкологічних захворювань серед наших городян порівняно із сільськими мешканцями: природа мститься людині, коли не її життя, а надумані пріоритети, серед них і псевдоекономічні, стають самоціллю суспільних діянь.

Отож, саме після першої світової війни і революції, що потім відбулася на теренах колишньої Російської імперії, декоративний камінь ставав незатребуваним матеріалом у соціалістичному будівництві. Мабуть, єдиною монументальною спорудою, яка залишилася після радянської влади і під час будівництва якої повною мірою було використано всі конструкційні та декоративні переваги цього матеріалу, подаровані людині матінкою-природою, залишається мавзолей Володимира Леніна. І це дуже символічно. Практично протягом усього радянського періоду нашої історії українські граніти, габро та лабрадорити, головним чином, використовували на меморіальних, а не на об'єктах загального будівництва.

Схильні до філософських узагальнень, архітектори пояснюють падіння внутрішнього попиту в країні рад на українські граніти як опоряджувальний будівельний матеріал деякою непевністю більшовиків у непорушності встановленого ними порядку речей. Завтрашній день їх практично не цікавив, а граніт — вічний. І людина використує його, будуючи споруди і приміщення для себе і на віки.

Хоч би що там було, але саме через падіння внутрішнього попиту і звуження сфери застосування, починаючи з двадцятих років минулого століття, каменевидобувна і каменепереробна підгалузь вітчизняної будіндустрії в технічному плані почала семимильними кроками відставати від світових стандартів. Результат не забарився. Останні десятиліття перед здобуттям Україною незалежності ми експортували лише кам'яні блоки і сляби. Звичайно, отримуючи при цьому економічні корінці, тоді як тамтешні каменярі буквально збагачувалися, встигаючи при цьому кожні три—чотири роки докорінно обновлювати технологію своєї праці.

Другий ренесанс під сумнівом

Відвідувача салону «Камінь України», створеного не так давно в офісі ЗАТ «Гірничовидобувний та каменеобробний комбінат «Біличі», що за півтора кілометра за окоточною столичною трасою, охоплює двоїсте відчуття. Якщо він, відвідувач, хоча б віддалено знайомий з проблемами галузі.

По-перше, захоплення. Граніт, габро та лабрадорит, звичайно, аж ніяк не уральські самоцвіти. Але пластика кам'яного малюнка навіть на стандартних облицювальних плитах, якісно виготовлених біличанськими майстрами, не кажучи вже про архітектурно-будівельні та декоративно-скульптурні вироби, вражає своєю первісною красою і колоритною довершеністю.

По-друге, виникає, м'яко кажучи, здивування: то чому за таких можливостей та маючи таких майстрів, Україна досі не значиться серед світових постачальників опоряджувального каменю? Ну гаразд, планової економіці колишнього Союзу за «громаддям» комуністичних п'ятирічок ніколи було займатись якимось камінням. Але ж незалежній Україні скидати з рахунку експортний потенціал її гранітів — чистісінька дурість. Тим паче, що інвестиційна ємність цієї промисловості на один долар США готової продукції в десять разів менша, ніж, скажімо, тієї самої металургії. А обсягам валюти, яку могли б заробляти українські каменярі, в разі оснащення їх сучасними технологіями, металурги могли б лише позаздрити. Годі сказати, що лише освоювані на нашому кристалічному щиті родовища оздоблювального каменю мають його запасів на 28 трильйонів доларів США!

— Десять років ми вже безповоротно втратили, — каже голова наглядової ради ЗАТ ГДКК «Біличі» Анатолій Повзик. — Я розумію, що за всіх спроб посунути на світовому ринку, скажімо, італійців Україні досить важко. Та не неможливо! Без наших слябів їм доведеться скрутно. Окрім того, світовий ринок оздоблювального каменю весь час ширшає. І на ньому вже з'явилися нові гравці. Ті само китайці.

Анатолій Іванович, кажучи про згаяне десятиліття, дещо скромничає. ЗАТ ГДКК «Біличі» за рахунок кредитів, лізингу та інших карколомних фінансово-інвестиційних схем зміг-таки запровадити нові технологічні досягнення світового класу. І сьогодні тут вихід готової продукції щодо видобувних блоків цілком на рівні провідних зарубіжних фірм. Торік білицькі каменярі видобули 316 кубометрів каменю, із якого виробили понад 23 тисячі квадратних метрів опоряджувальних виробів.

Але щодо всієї галузі Анатолій Повзик, звичайно, має рацію. Адже основною продукцією її підприємств залишаються кам'яні блоки чи сляби.

Так, ЗАТ «Капустянський граніт» щороку видобуває понад шість тисяч кубометрів кам'яних блоків. А виробляє продукції високої експортної якості лише 40 відсотків. На інших заводах співвідношення ще гірше. Одне слово, те, що Україна отримує із лежачої під ногами, без перебільшення, золотої жили, — краплина у морі. Наших потужностей не вистачить навіть для однієї сучасної бізнесової споруди, на яку, про що свідчить усталена світова практика, інколи потрібно більш як 20 тисяч квадратних метрів оздоблювального каменю. Причина проста, як мукання: брак коштів для технічного переоснащення та розвитку.

Економічний сенс цієї гіркої сентенції очевидний. Середній показник видатків на виробництво одного квадратного метра готової продукції із опоряджувального каменю коливається в межах 35 доларів США. Його продажна ціна — 50 доларів. Але отої самої двадцятки в українських каменярів немає. Виробів підвищеного попиту, тих само плит завтовшки 15 — 20 міліметрів, виготовляють дуже мало, і збільшення їх випуску поки що не передбачається. У вищих ешелонах влади і слухати не хочуть про надання каменеобробникам статусу галузі пріоритетного розвитку. Що називається, впритул не бажають бачити тенденцій навіть у вітчизняному містобудуванні. А вони, втім, відкривають перспективу другого ренесансу для українського опоряджувального каменю.



— Усе, як у тій мудрій народній приказці, —резюмував свою розповідь про стан справ у галузі Анатолій Іванович. — Чому він бідний? Бо дурний. А чому дурний? Бо бідний...

Не втратити моменту

Перший його ренесанс до історії вітчизняного містобудування увійшов як період тоталітарної, чи сталінської, архітектури. Мабуть, повіривши після перемоги над Гітлером у непохитність комуністичного ладу, вождь усіх часів і народів схвалив монументалізм і псевдокласицизм. До слова, з тих перших післявоєнних років і веде свою історію ГДКК «Біличі». Саме його робітники в перші післявоєнні роки змогли забезпечити опоряджувальним каменем житлові споруди, які відбудовували на зруйнованому Хрещатикові, будівництво Київського вокзалу, адміністративних корпусів для вищих ешелонів республіканської та міської влади.

Каменярі тоді працювали дідівським методом. Розпилювали і полірували граніт і габро вручну. Але хто на це зважав? Якби вождь прожив ще років з десять, може, й дійшла би справа до технічного оснащення каменеоброблення. Та вже з середини п'ятдесятих років партія зважила: опоряджувальний камінь — то одна з буржуазних архітектурних надмірностей. Гасло «дешевше і більше» затьмарило решту міркувань.

Дешевина насправді виявилася сумнівною. Корінні кияни пам'ятають, що підлоги на перших станціях столичного метрополітену були асфальтові. Та вже перші місяці їхньої експлуатації довели, що гудрон не витримує човгання підошов мільйонів пасажирів. З'ясувалося, що природу не переплюнути — краса, надійність, а головне довговічність будівельного каменю гарантують його цінову конкурентоспроможність! Завдяки замовленню метрополітенівців комбінат «Біличі» набув другого дихання. А вітчизняна каменеобробка — зачатки механізації. Але на окремо взятому підприємстві. Саме зачатки, бо до цілеспрямованого науково-інженерного забезпечення галузі ні тоді, ні нині справа так і не дійшла.

Споживчий бум, або другий ренесанс, припадає на наш час. Із середини 90-х років в Україні виник досі нечуваний сталий попит на архітектурно-будівельні вироби із граніту, габро, лабрадориту, андезиту. І ось тут відкрилися абсолютно дивовижні речі. Лише через технічну відсталість наших переробників ціна виробленого в Україні опоряджувального каменю виявилася вищою, ніж італійського, отриманого з нашого-таки українського граніту! Країна, котра вперше в світі отримала штучні алмази, виявилася неспроможною навіть випускати необхідний каменярам різальний інструмент! І з величезними труднощами закуплене тим самим ГДКК «Біличі» імпортне обладнання інколи тижнями простоює через його брак! А що казати про сучасні верстати й механізми, що їх мають ті самі італійські чи скандинавські каменярі.

Але навіть за всього цього наші майстри змогли виграти тендер на постачання своїх виробів для московського храму Христа-Спасителя. Відмовивши, щоправда, досить вигідним зарубіжним замовникам, забезпечили реконструкцію вокзального комплексу столиці, Бессарабського кварталу, майдану Незалежності, відбудову Успенського собору Києво-Печерської лаври, реконструкцію Хрещатика, Київської філармонії. Перелік можна продовжувати і продовжувати. Та й наведені приклади свідчать про те, що розвиток галузі — справа абсолютно безпрограшна для нашої Батьківщини.

Проте технічна і технологічна відсталість галузі аж ніяк не єдиний наслідок недооцінення перспективи. Споживчий бум на природний опоряджувальний камінь покликав до життя вже зовсім неймовірні для цивілізованого суспільства тенденції. Цей матеріал привернув погляди тисяч приватних навіть не підприємців, — назвати їх так язик не повертається, — а просто жучків, шахраїв від комерції. І ось це вже стає небезпечним. Безсистемно, без будь-якої інженерно-геологічної підготовки вони нині буквально виривають камінні брили варварськими методами, використовуючи неприпустимі під час видобутку бризантні вибухові речовини.

Певну кількість брил, придатних для наступного оброблення, вони отримують. Та вся річ у тому, що вибухи з використанням бризантної вибухівки руйнують цілі масиви корінних родовищ. Їх пронизують мільярди мікротріщин, після чого Rosso Santiago чи Black Prince можуть знадобитися хіба що для отримання щебеню. До слова, така трагедія спіткала колись знамените на весь світ унікальне Лезниківське родовище надзвичайної краси рожевого граніту. Дуже поспішали побудувати ленінський мавзолей, і брили каміння для нього брали тут саме у такий спосіб. Після чого масив став придатний хіба що для отримання будівельної щебінки...

Коротше кажучи, якщо наша влада втратить момент —немає жодних гарантій, що нерудне тіло Українського кристалічного щита помре, так і не додавши народові, що ним володіє, ані найменшого багатства. Поради, звичайно, робити легко. Та ідея національної програми «Український камінь» поки ще залишається досить перспективною для вітчизняної економіки. От лише не забалакати б її і не забути зовсім, аби не опинитися героєм викладеної вище приказки.

Ігор НАУМЕНКО.

Повідомлення ВАТ «ТУРБОАТОМ»
про скликання чергових Загальних зборів акціонерів

Дирекція ВАТ «Турбоатом» повідомляє про проведення чергових Загальних зборів акціонерів товариства. Збори відбудуться 07.03.2002 р. о 14 годині за адресою: м. Харків, проспект Московський, 199, головний корпус, 6 поверх, зал засідань.

Порядок денний:

1. Звіт Дирекції про підсумки фінансово-господарської діяльності товариства за 2001 рік.
2. Звіт Спостережної ради за 2001 рік.
3. Звіт Ревізійної комісії за 2001 рік.
4. Затвердження річного балансу за 2001 рік.
5. Затвердження розподілу прибутку за 2001 рік.
6. Про внески до статутних фондів господарських товариств.

Ознайомитись з проектами документів та пропозиції, зауваження щодо порядку денного зборів приймаються за місцезнаходженням товариства (м. Харків, пр. Московський, 199, адміністративний корпус, 5 поверх, к. 15).

Для участі у Загальних зборах необхідно мати при собі.
— документи, що засвідчують особу акціонера чи його представника;
— документ на право участі у зборах (для представників юридичних та фізичних осіб).

Реєстрація учасників зборів буде проводитися за місцем проведення зборів. Початок реєстрації 07.03.2002 року о 12-45, закінчення о 13-45.

Телефон для довідок: 90-23-69.

Дирекція.

Господарчий суд Харківської обл. (61022, м. Харків, Держпром, 8-й під.), постановою від 02.01.2002р. по справі №2237/2-14 визнав банкрутом та розпочав ліквідаційну процедуру щодо ВАТ «Харківський міськмолзавод № 1», код 05500977 (м. Харків, вул. Гончарівська, 17), зареєстроване Жовтневим райвиконкомом м. Харкова 29.01.1999 р., реєстраційний № 04058887100010121.

Ліквідатор Назирова Вікторія Петрівна (ліц. № 249730 від 19.10.2001 р.), м. Харків, вул. Полтавський шлях, 22, тел. 271-955.

Закрите акціонерне товариство Страхова компанія «Посейдон»
01050, м. Київ, вул. Тургенівська, 82-а,
тел./факс 212-43-57, 212-34-43, код за ЄДРПОУ 23728543.

Статутний фонд 390000 гривень, розподілений на 78 простих іменних акцій номінальною вартістю 5000 гривень кожна, повідомляє, що відповідно до Протоколу загальних зборів акціонерів від 19.12.97 р. за № 4 прийнято рішення про деномінацію акцій без зменшення розміру статутного фонду товариства. Нова кількість акцій складає 390 штук, тип — прості, категорія — іменні, серія А-А з № 001 по № 390, загальна сума випуску акцій 390000 гривень, номінальна вартість 1000 гривень кожна.

Акціонери отримують акції протягом одного року з дня державної реєстрації відповідних змін до установчих документів та випуску акцій у порядку, визначеному загальними зборами акціонерів за місцезнаходженням товариства.

Акції випускаються без обмеження терміну обігу.

ВАТ «Виноградівське виробничо-торгівельне швейне об'єднання «ГРОНО» повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 5 березня 2002 року об 11.00 за адресою: Закарпатська обл., м. Виноградів, вул. Миру,13 у клубі об'єднання «ГРОНО».

Реєстрація учасників зборів з 10.00 до 11.00.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління про фінансово-господарську діяльність товариства в 2001р. та плани на 2002 р.
2. Звіт спостережної ради.
3. Звіт ревізійної комісії.
4. Затвердження річного звіту та балансу за 2001 рік.
5. Про розподіл прибутку та виплату дивідендів за 2001 рік.

Для участі в зборах необхідно мати документ, що засвідчує особу акціонера, представникам — доручення оформлене в порядку передбаченому чинним законодавством.

Телефон для довідок: (03143) 2-18-09.

Правління Тернопільського **ВАТ «Агроспецпостач»** повідомляє акціонерів, що 15 березня 2002 року об 11.00 відбудуться загальні збори акціонерів за адресою: м. Тернопіль, вул. Лозовецька, 34»А».

Реєстрація акціонерів товариства (повноважних представників) здійснюватиметься з 9.00 до 11.00 при наявності паспорта.

Порядок денний:

1. Звіт правління товариства про результати фінансово-господарської діяльності в 2001 році.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Затвердження нової редакції статуту.
4. Обрання голови і членів правління товариства.
5. Обрання Спостережної Ради.
6. Обрання Ревізійної комісії.
7. Різне.

Правління ВАТ «Агроспецпостач».

Правління **ВАТ «Фармак»** повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів 28 лютого 2002 р. о 14.00 за адресою: м. Київ, вул. Фрунзе,63 (конференц-зал).

Порядок денний:

1. Звіт Правління про підсумки діяльності Товариства за 2001 фінансовий рік і перспективи розвитку у 2002 році.
2. Звіт ревізійної комісії Товариства за 2001 рік.
3. Затвердження результатів і розподіл прибутку 2001 р. Розмір виплат по дивідендах 2001 року.
4. Про внесення змін і доповнень до Установчих документів Товариства.
5. Довибори члена правління та члена спостережної ради.
6. Вибори голови ревізійної комісії та членів ревізійної комісії.
7. Порядок розподілу прибутку на 2002 р.

Реєстрація акціонерів з 12.00 до 13.30.

Для участі у зборах необхідно мати документ, що посвідчує особу.

Контактні телефони: 417-95-25, 417-98-17.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) порушив справу № 15-06-б про банкрутство Дочірнього підприємства з 100% іноземним капіталом «Антіра-Київ» (м. Київ, пр-т Героїв Сталінграда, 2), розрахунковий рахунок № 260023640 в 3-тій філії АППБ «Аваль» м. Києва, МФО 322960, код 20033390.

Розпорядник майна Дударенко Алла Анатоліївна, ліцензія № 249959 від 19.10.2001 р. (04050, м. Київ, вул. Тургенєвська, 71, оф. 314, тел. 536-08-59).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Господарським судом Кіровоградської області (25000, м. Кіровоград, вул. Луначарського,29) порушено справу № 6/277-3/290 від 18.12.2001 р. за позовом Державного підприємства «ТВЕЛ» про визнання банкрутом Відкритого акціонерного товариства «Петрівський завод продтоварів» (Кіровоградська обл., Петрівський р-н., смт Балахівка, вул. Шевченка,6, п/р 467826 в АКБ «Україна», МФО 323185. Код 05399828).

Розпорядник майна — Христенко Вадим Васильович, ліцензія АА № 249798, тел. (0522) 55-16-41.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою: Кіровоградська обл., Петрівський р-н, смт. Балахівка, вул. Шевченка,6.

Поправка до публікації, що вийша в газеті «Голос України» від 09.01.2002 р. № 4 (2755)
АТВТ «Київський м'ясокомбінат»

У «Відомостях про будівлю» слід читати так: Загальна площа — 182,60 м кв. Загальна корисна площа — 153,50 м кв.

Додати до «Умов продажу» пункт:

5. Всі питання щодо користування земельною ділянкою на якій розташовано павільйон вирішує **Покупець.**

Телефони для довідок: 568-32-61, 568-32-62, 566-88-23, 566-01-38.

Ліквідатор АТВТ «Київський м'ясокомбінат»

ООО «Агрофирма «Берестовой» объявляет о ликвидации предприятия. Просьба всех кредиторов обращаться в месячный срок.

ВАТ «Модем» оголошує конкурс на поставку обладнання пожежної сигналізації на основі сповіщувачів полум'я інтерактивних вибухозахисних типу DF1151-Ex для захисту резервуарного парку МНПК «Південний». Термін подачі заявок 15 днів з дня публікації оголошення.

Тел. для довідок: 8-0322-70-23-22.
Адреса: 79035, м. Львів, вул, Пасічна, 160.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ-30, вул. Б. Хмельницького,44-Б) Постановою від 25 жовтня 2001 року по справі № 24/160-б визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Ніро», код ЄДРПОУ 20010466, юридична адреса: м. Київ, пр-т Голосіївський,17-Б, р/р 26009301250271 у Київському головному відділенні «Промінвестбанку» України, МФО 321206, у зв'язку з чим відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Демчука Олександра Миколайовича, тел: (044) — 263-32-77.

Постановою Господарського суду Закарпатської області (88000, м. Ужгород, вул. Коцюбинського, 2/а) від 11.12.2001 р. по справі № 6/170 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру наступного підприємства: Відкрите акціонерне товариство «Свалявський цегельний завод» (Закарпатська область, м. Свалява, вул. Першотравнева, б/н, код ЄДРПОУ 20460979, р/р 26007385216001 в АКАПБ «Україна», м. Свалява, МФО 312141). Ліквідатор: арбітражний керуючий Пазина Р. О. (м. Ужгород, пл. Хмельницького, 2/507, ліцензія АА № 047854 від 19.10.2001 р.).

Постановою Господарського суду Закарпатської області (88000, м. Ужгород, вул. Коцюбинського, 2/а) від 14.12.2001 р. по справі № 6/198 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру наступного підприємства: Спільне підприємство «Окта» (Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Волошина, 18/16, код ЄДРПОУ 19105322). Ліквідатор: арбітражний керуючий Пазина Р. О. (м. Ужгород, пл. Хмельницького, 2/507, ліцензія АА № 047854 від 19.10.2001 р.).

Товариство з обмеженою відповідальністю «Телекомунікаційна компанія «Велтон. Телеком. Столиця» (код ЄДРПОУ 30779334, що розташоване за адресою: м. Київ, вул. Козацька, 120/4 інформує про свою реорганізацію шляхом приєднання до Товариства з обмеженою відповідальністю «Телекомунікаційна компанія «Велтон. Телеком» (код ЄДРПОУ 30184815), що розташоване за адресою: м. Харків, вул. Каразіна, 2, яке стає правонаступником прав та обов'язків ТОВ «ТК «Велтон. Телеком. Столиця».

Спорт

І перемогли, і характер показали

Гандбол. **Міжнародний турнір «Кубок Гетьмана». Київ. Палац спорту. Україна—збірна клубів Росії. 29:25. Хорватія—Ізраїль. 28:25. Україна—Ізраїль. 31:21. Хорватія—Росія. 28:23. Росія—Ізраїль. 30:26. Україна—Хорватія. 33:32. Україна — 6 очок (різниця м'ячів — 93—78), Хорватія — 4 (88—81), Росія — 2 (78—83), Ізраїль — 0 (72—89).**

Турнір вийшов на славу. Головне, що глядачів було багато, і команди віддячили їм грою високого рівня. А ще в рамках змагань відбувся матч ветеранських збірних України та Росії. У складах обох команд — «зірки» 70—80-х років, велика група олімпійських чемпіонів. Господарі виграли — 17:16.

А доля Кубка Гетьмана вирішувалася в останньому матчі. Українці в першому таймі постійно йшли у відрив, який сягав навіть семи очок. Але після перерви хорвати, олімпійські чемпіони Атланти-96, майже наздогнали наших. І до останку тривала гостра й бойова гра. А на останніх секундах спалахнула грандіозна сутичка. Хоча вже після цього спортсмени обох збірних, як і належить лицарям, обійнявшися залишали майданчик.

— Це був справжній фінал, навіть з бійкою, — сказав наставник українців Владислав Циганок. — Головне, що мої підопічні виявили твердий характер і здобули заслужену перемогу. Це особливо приємно. Адже незабаром стартуємо в чемпіонаті Європи, що відбудеться в Швеції. Наш перший суперник — шведи...

Крок уперед

Футбол. **Санкт-Петербург. Меморіал Валентина Гранаткіна. Юнаки (U-17). Фінал. Росія—Литва. 4:2 (основний час — 1:1, пенальті — 3:1). Матч за третє місце. Україна—Білорусь. 1:0. Гол — Несін, 74. Торік наша команда була четверта. Цього разу — бронзовий призер.**

Слово мера тверде...

Бокс. **Кілька тижнів тому, вшановуючи українських боксерів — чемпіонів з НЛПБУ, мер Києва Олександр Омельченко (голова наглядової ради Ліги) схвально поставився до пропозиції відзначити наших «зірок» і їхніх наставників почесними званнями. Й активно посприяв, щоб задумка стала реальністю.**

Днями у приміщенні Київської міськдержадміністрації Олександр Олександрович разом зі своїм заступником Володимиром Ромашком, а також із заступником голови Держкомспорту України Миколою Тищенком, президентом НЛПБУ Михайлом Зав'яловим, почесним президентом Ліги, народним депутатом України Станіславом Сафроновим вручили дорогоцінні відзнаки і посвідчення.

Заслуженими майстрами спорту України стали: дворазова чемпіонка Європи Аліна Шатернікова, чотириразовий чемпіон Європи та інтерконтинентальний чемпіон світу Олександр Гуров, чемпіони світу Олександр Ветух (WBC) і Віктор Фесечко (WBF). Відтепер заслужені тренери України — перший віце-президент НЛПБУ Дмитро Дячук, який підготував групу класних боксерів—професіоналів і, зокрема, першого українця — чемпіона світу на профірингу Андрія Синєпупова, Сергій Бахмутов (вихователь Гурова) та Олександр Ліхтер (наставник Шатернікової).

Михайло Зав'ялов відзначив, що така подія сталася вперше в історії українського спорту, коли «профі» відзначено високими званнями. Михайло Михайлович запевнив, що спортсмени Ліги й надалі прославлятимуть рідну Україну на рингах світу.

Добірку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімку: *Олександр Омельченко і Станіслав Сафронов вручають знак і посвідчення заслуженого майстра спорту України Олександрові Гурову.*

Фото Володимира РАСНЕРА (УНІАН).

ІНФОРМАЦІЯ ПРО П'ЯТНАДЦЯТУ АКЦІОНЕРНОГО ПОШТОВО-

Характеристика емітента

Акціонерний поштово-пенсійний банк "Аваль" (АППБ "АВАЛЬ") є правонаступником акціонерного комерційного банку "Аваль", який був заснований на підставі чинного законодавства і зареєстрований Національним банком України 27 березня 1992 року за N 94.

Кор/рахунок 32004100701 в ОПЕРУ НБУ МФО 300001.

Місцезнаходження: 010011, м.Київ, вул. Лєскова, 9.

Телефон (044) 294-74-52,
факс (044)295-32-31.

АППБ "Аваль"— універсальна фінансово-кредитна установа, яка проводить банківські операції на грошовому ринку (у національній та іноземній валютах), фондовому ринку, а також іншу діяльність, згідно чинного законодавства України.

Основним завданням банку є сприяння економічному розвитку України.

Основною метою банку є отримання прибутку в інтересах банку та його акціонерів.

Предметом діяльності банку є виконання банківських та інших операцій, згідно з наданими Національним банком України ліцензіями та дозволами.

Зареєстрований та повністю сплачений статутний капітал банку становить 210 000 000 гривень, сформований з 2 100 000 000 простих іменних акцій номінальною вартістю 0,10 гривні кожна.

Станом на 30.09.2001р. загальна кількість акціонерів — 136 009 юридичних та фізичних осіб.

Чисельність штатних працівників банку станом на 30.09.2001р. становить — 10 602 чоловіки.

Вищим органом управління банку є Загальні Збори акціонерів.

Органом, який здійснює контроль за поточною діяльністю банку є Спостережна Рада банку.

Голова Спостережної Ради банку — Боденчук Володимир Іванович — Головний редактор газети "Молодь України", рік народження 1955, освіта вища, спеціальність за освітою — журналіст, загальний стаж роботи 29 роки, стаж роботи на даній посаді 5 років.

Члени Спостережної Ради:

Бутко Володимир Іванович — Голова Правління АБ "Еталон", рік народження 1958, освіта вища, спеціальність за освітою — економіст, загальний стаж роботи 26 років, стаж роботи на даній посаді 3 роки.

Глєбов Юрій Миколайович — Виконавчий Директор ТОВ "Сигма", рік народження 1959, освіта вища, спеціальність за освітою — економіст, загальний стаж роботи 22 роки, стаж роботи на даній посаді 7 років.

Соколов Юрій Дмитрович — Президент компанії "Червона Рута ЛТД", рік народження 1956, освіта вища, спеціальність за освітою — інженер-механік, загальний стаж роботи 25 років, стаж роботи на даній посаді 8 років.

Коляденко Володимир Адольфович — Заступник Генерального директора ВАТ "Укртелеком", рік народження 1963, освіта вища, спеціальність за освітою — вчитель, загальний стаж роботи 15 років, стаж роботи на даній посаді три місяці.

Костін Сергій Олександрович — Директор ТОВ "Кобижча", рік народження 1954, освіта вища, спеціальність за освітою — інженер механік, загальний стаж роботи 23 роки, стаж роботи на даній посаді 1 рік.

Малюх Віра Григорівна — Головний бухгалтер ДППЗ "Укрпошта", рік народження 1957, освіта вища, спеціальність за освітою — бухгалтер-економіст, загальний стаж роботи 25 років, стаж роботи на даній посаді 4 роки.

Контроль за фінансово — господарською діяльністю банку здійснює Ревізійна комісія.

Голова Ревізійної комісії — Мельник Микола Павлович, рік народження 1959, освіта— вища економічна, загальний стаж роботи 25 років, затверджений Головою Ревізійної комісії 22.03.96р. (протокол N 3б-7).

Органом, який здійснює оперативне керівництво поточною діяльністю банку є Правління.

Голова Правління — Деркач Олександр Віталійович, рік народження 1960, освіта — вища економічна, стаж роботи в банківській системі більше 9 років, стаж роботи на цій посаді 4 роки.

Члени Правління:

Перший Заступник Голови Правління — Волошко Іван Васильович, рік народження 1954, освіта — вища економічна, загальний стаж роботи в банківській системі 9 років, стаж роботи на цій посаді 2 роки;

Заступник Голови Правління — Горовенко Михайло Олексійович, рік народження 1951, освіта — вища економічна, стаж роботи в банківській системі 7 років, стаж роботи на цій посаді 5 років;

Заступник Голови Правління — Вовченко Сергій Миколайович, рік народження 1959, освіта — вища економічна, стаж роботи в банківській системі 8 років, стаж роботи на цій посаді 2 роки;

Заступник Голови Правління — Слободський Ігор Станіславович, рік народження 1960, освіта — вища економічна, стаж роботи в банківській системі 9 років, стаж роботи на цій посаді 7 років;

Заступник Голови Правління — Пінчук Іван Григорович, рік народження 1949, освіта — вища економічна, стаж роботи в банківській системі 9 років, стаж роботи на цій посаді 7 років;

Заступник Голови Правління — Шелудько Григорій Павлович, рік народження 1941, освіта — вища юридична, стаж роботи в банківській системі 7 років, стаж роботи на цій посаді 6 років;

Заступник Голови Правління — Смолій Яків Васильович, рік народження 1961, освіта — вища технічна, стаж роботи в банківській системі 9 років, стаж роботи на цій посаді 5 років.

Головний бухгалтер — Волощук Іван Петрович, рік народження 1955, освіта — вища економічна, стаж роботи в банківській системі 12 років, стаж роботи на цій посаді 6 років.

Перелік засновників:

Пенсійний фонд України — володіє 34 962 890 простими іменними акціями АППБ "Аваль" на суму 3 496 289,0 грн., що становить 1,66% статутного капіталу банку.

НАСК "Оранта" — володіє 102 469 простими іменними акціями АППБ "Аваль" на суму 10 246,9 грн.

Фірма "Торговий дім"— володіє 2 458 простими іменними акціями АППБ"Аваль" на суму 245,8 грн.

ТОВ "А-400" — володіє 2 150 простими іменними акціями АППБ "Аваль" на суму 215,0 грн.

МП "Форфейтінг"— володіє 2 049 простими іменними акціями АППБ "Аваль" на суму 204,9 грн.

МП "Баланс" — володіє 2 049 простими іменними акціями АППБ "Аваль" на суму 204,9 грн.

НВФ "Астег" — володіє 204 простими іменними акціями АППБ "Аваль" на суму 20,4 грн.

РГ "Молодь України" — володіє 61 простими іменними акціями АППБ "Аваль" на суму 6,1 грн.

Акціонерний банк "ІНКО"— на даний час акціями АППБ "Аваль" не володіє.

МП "Марс"— на даний час акціями АППБ"Аваль" не володіє.

Українсько-американське СП "Автосім" — на даний час акціями АППБ "Аваль" не володіє.

МП "Оксамит" — на даний час акціями АППБ "Аваль" не володіє.

Асоціація народної дипломатії України на даний час акціями АППБ "Аваль" не володіє.

Членам Правління Банку належить 681 382 358 простих іменних акцій, що становить 32,45% від загальної кількості випущених акцій.

Перелік осіб, частки яких у статутному капіталі банку перевищують 5%:

— Відкрите акціонерне товариство "Укртелеком" — 5,02%;

Фактори ризику у діловій діяльності банку:

— погіршення загальної економічної ситуації в Україні;

— виникнення загальної фінансової кризи;

— зміни податкової політики в бік підвищення оподаткування комерційних банків.

Інших факторів ризику з боку банку не існує.

Опис ділової діяльності емітента

Основа політики банку — надійність і прибутковість. Метою діяльності є сприяння розвитку банківського обслуговування шляхом розвитку банківської мережі та розширення спектру надання банківських послуг як для юридичних, так і для фізичних осіб.

АППБ "Аваль" здійснює комплексне розрахунково-касове та кредитне обслуговування (у національній та іноземній валютах) юридичних осіб різних форм власності та громадян, виконує операції з державними та корпоративними цінними паперами, залучає кошти фізичних і юридичних осіб, впроваджує систему розрахунків за допомогою магнітних карток.

АППБ "Аваль" має Ліцензію Національного банку України (№ 10 від 03.12.01 р.) на право здійснення банківських операцій. Постановою Кабінету Міністрів України і Національного банку України АППБ"Аваль" затверджено одним з шести банків України, яким надано право обслуговувати касове виконання Держбюджету України і позабюджетних фондів. На підставі Ліцензії НБУ банк проводить операції з валютними цінностями та має широку мережу кореспондентських відносин з майже 200 банками ближнього та дального зарубіжжя. Банк співпрацює з міжнародними платіжними асоціаціями (VISA International, Europey/MasterCard, American Express). З метою поліпшення обслуговування клієнтів і прискорення еквайрінгу, працює власний процесинговий центр і проводиться емісія карток VISA та Europay.

АППБ "Аваль" має Ліцензії Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку на здійснення професійної діяльності на ринку цінних паперів:

— діяльності по випуску та обігу цінних паперів (ліцензія: серія АА № 241497 від 18.10.01р.). Строк дії ліцензії 18.10.2001р.-18.10.2004р.;

— депозитарної діяльності зберігача цінних паперів (ліцензія: серія АА №240130 від 10.10.01р.). Строк дії ліцензії 01.12.2000р.-01.12.2003р.

Банк має статус уповноваженого по обслуговуванню нерезидентів України на ринку державних цінних паперів. Власні вкладення банку в державні цінні папери станом на 01.10.2001р. становлять 898,4 млн.грн.

Пріоритетними для банку, щодо інвестування коштів, є такі перспективні галузі як сільськогосподарське виробництво, переробна, харчова, судобудівна та хімічна промисловості. Кредитний портфель банку станом на 01.10.2001р. становить 2 177,8 млн. грн. АППБ "Аваль" є уповноваженим банком щодо обслуговування кредитних ліній Світового Банку, Європейського Банку Реконструкції та Розвитку, Українсько-німецького фонду та інших. В рамках цієї діяльності банком залучено до інвестування в економіку України понад 1 млн. доларів США. Загальні інвестиції у корпоративні цінні папери станом на 01.10.2001р. становлять 24,5 млн.грн.

Банком проводяться наукові дослідження по вдосконаленню банківських технологій, результати цих досліджень публікуються в журналі "Фінансові ризики". За дев'ять місяців 2001 року банком на ці цілі витрачено понад 18 тис.грн.

У четвертому кварталі 2001 року АППБ "Аваль" планує продовжити нарощування статутного капіталу до 260 млн. гривень. Це дасть змогу банку вийти на нові рубежі в економічному та фінансовому розвитку. В сфері управління активами банк має на меті реалізовувати раціональну інвестиційну політику, орієнтовану на розширення середньострокового та довгострокового кредитування підприємств.

Одним із головних завдань банку у 2001—2002 роках є вдосконалення існуючих напрямків роботи з юридичними особами, впровадження нових методів та форм роботи з фізичними особами. Банк впроваджує нове програмне забезпечення, що зробить можливим надання клієнтам низки нових послуг світового рівня.

Банк не входить до холдингових компаній, концернів, тощо.

Станом на 01.10.2001р. загальна кількість структурних підрозділів АППБ "Аваль" становить 1065 у тому числі:

1) Дирекцій та філіалів, всього 73:

Центральний офіс; Перший Київський філіал; Третій Київський філіал; Четвертий Київський філіал; П`ятий Київський філіал; Білоцерківський філіал; Бориспільський філіал; Броварський філіал; Васильківський філіал; Ірпінський філіал; Обухівський філіал; Фастівський філіал; Яготинський філіал; Вінницька обласна дирекція; Волинська обласна дирекція; Ратнівський філіал; Дніпропетровська обласна дирекція; Дніпродзержинський філіал; Жовтоводський філіал; Криворізький філіал; Нікопольський філіал; Павлоградський філіал; Донецька обласна дирекція; Горлівський філіал; Краматорський філіал; Житомирська обласна дирекція; Бердичівський філіал; Коростенський філіал; Новоград-Волинський філіал; Закарпатський обласний філіал; Запорізька обласна дирекція; Бердянський філіал; Мелітопольський філіал; Івано-Франківська обласна дирекція; Коломийський філіал; Кіровоградська обласна дирекція; Кримська республіканська дирекція; Бахчисарайський філіал; Феодосійський філіал; Ялтинський філіал; Луганська обласна дирекція; Алчевський філіал; Антрацитівський філіал; Сєвєродонецький філіал; Львівська обласна дирекція; Дрогобицький філіал; Яворівський філіал; Миколаївська обласна дирекція; Одеський обласний філіал; Полтавський обласний філіал; Кременчуцький філіал; Рівненський обласний філіал; Дубенський філіал; Здолбунівський філіал; Севастопольський філіал; Сумська обласна дирекція; Глухівський філіал; Тернопільська обласна дирекція; Харківська обласна дирекція; Лозовський філіал; Херсонська обласна дирекція; Каховський філіал; Новокаховський філіал; Хмельницька обласна дирекція; Заводський філіал; Кам`янець-Подільський філіал; Черкаська обласна дирекція; Смілянський філіал; Уманський філіал; Чернівецька обласна дирекція; Чернігівська обласна дирекція; Ніжинський філіал; Прилуцький філіал;

2) територіально-відокремлених безбалансових відділень, всього-981;

3) кас при підприємствах, організаціях, всього — 11.

ЕМІСІЮ ПРОСТИХ ІМЕННИХ АКЦІЙ ПЕНСІЙНОГО БАНКУ "АВАЛЬ"

Станом на 01.10.2001р. АППБ "Аваль" є учасником і має:

1) у статутному капіталі 10 і більше відсотків:

ЗАТ "Українська поштово-страхова компанія"; ВАТ "Комінформсистема"; ЗАТ "Агрофірма Томилівська"; ЗАТ "Аваль— Продукт"; АТЗТ "Автомобільна компанія АВ-Моторс"; ЗАТ "Український процесинговий центр"; АТЗТ "Українська агенція Інвестиційного розвитку"; ДТ "Флорида -Траст"; ТОВ "Аваль— Шанс"; ТОВ "Черемшина"; АТЗТ "УАСК АСКА"; ТОВ "Аваль-Юг"; ЗАО "ЛК "Лізинг"; АТ "Первомайська реалбаза"; ЗАТ "Оцетно-дріжджовий завод"; ТОВ "Аваль-сервіс"; ТОВ "Інформекс"; ВАТ "Снігурівський элеватор"; ЗАТ "Золотоніський маслопереробний комбінат"; ЗАТ "Аваль-Інвест-Д"; ВАТ "Яготинський маслозавод"; ВАТ "Завод металоконструкцій та металооснастки"; ЗАТ "Ніжинське пиво"; ТОВ "Аваль-Транс"; ВАТ "Кононівський ХПП"; ЗАТ "Консалтинговий центр"; ЗАТ "Інфонет"; ВАТ "Чернівецький цукровий завод"; ВАТ "Городенківський сирзавод".

2) у статутному капіталі 100 відсотків (дочірнє підприємство) — ДП "АПЕК".

Банк, разом зі всією банківською системою України працює для створення сприятливих умов для розвитку економіки України.

Перевірку фінансово-господарської діяльності банку у 2000 році та за дев'ять місяців 2001 року здійснювали :

— Аудиторська компанія "Артур Андерсен (Україна)" (Свідоцтво про внесення в Реєстр аудиторської діяльності № 0208, видане Рішенням Аудиторської палати України від 23.01.01р. № 99);

— Аудиторська фірма "Баланс" (Свідоцтво про внесення в Реєстр аудиторської діяльності № 0061, видане Рішенням Аудиторської палати України від 30.03.01р. №100).

Місцезнаходження Аудиторської компанії "Артур Андерсен (Україна)": м.Київ, вул. Хрещатик, 19а, тел./факс 462-05-55.

Місцезнаходження Аудиторської фірми "Баланс": м.Київ, вул.Кутузова, 8, тел./факс 295-53-43.

Відомостей про середню заробітну плату членів виконавчого органу не надається.

За достовірність інформації про емісію акцій банку відповідає резидент Деркач Олександр Віталійович — Голова Правління АППБ "Аваль", резидент Волощук Іван Петрович — Головний бухгалтер АППБ "Аваль", резидент Зимовець Владислав Вікторович — Директор Аудиторської фірми "Баланс".

Дані про емісію цінних паперів

Рішення про збільшення Статутного капіталу на 50 000 000 (п'ятдесят мільйонів) грн. шляхом випуску 500 000 000 (п'ятсот мільйонів) акцій п'ятнадцятої емісії прийнято Загальними Зборами акціонерів АППБ "Аваль" одноголосно, кількістю голосів 1 922 322 799, що становить 92,66% від загальної кількості голосів 2 074 523 812, які мали право голосувати (Протокол № 3б-21 від 14.12.2001р.).

Мета випуску акцій п'ятнадцятої емісії — збільшення статутного капіталу АППБ "Аваль", що дасть можливість підвищити фінансову стабільність і забезпечити подальший розвиток банку. Кошти, отримані внаслідок емісії акцій, в розмірі 55% від загальної суми випуску акцій планується спрямувати на кредитування підприємств визначених галузей народного господарства, 20% — на підтримку поточної ліквідності банку, 25% — на подальший розвиток мережі банку.

Загальний обсяг емісії становить 50 000 000 (п'ятдесят мільйонів) гривень. При цьому здійснюється випуск 500 000 000 (п'ятсот мільйонів) штук простих іменних акцій серії "С", номінальною вартістю 0,10 гривень кожна, за номерами: від №000 000 001 по №500 000 000.

Акції випускаються в документарній формі без встановленого терміну обігу.

Банк не проводить випуск привілейованих акцій та акцій на пред'явника.

Запланований курс акцій серії "С" становить 0,10 гривень. Банк проводить первинне розміщення акцій нової емісії самостійно не користуючись послугами торговців цінними паперами.

Прості іменні акції АППБ "Аваль" прийняті до лістингу на Українській міжбанківській валютній біржі (Протокол засідання Котирувальної комісії УМВБ № 27 від 25.05.99р.).

Торги по акціях Банку проводяться в Позабіржевій фондовий торгівельній системі і на Українській міжбанківській валютній біржі, ціна купівлі-продажу 0,10 грн. за одиницю.

Строк підписки на акції п'ятнадцятої емісії встановлюється з 28.01.02р. по 28.07.02р. В разі дострокового досягнення запланованого обсягу підписки, але не раніше ніж 15 днів з її початку, рішення про дострокове закінчення підписки приймається Спостережною Радою банку з послідуючим затвердженням Загальними Зборами акціонерів банку обсягу емісії.

Підписка на акції здійснюється в два етапи:

Термін першого етапу підписки з 28.01.02р. по 11.02.02р.

На першому етапі підписки реалізується переважне право акціонерів на придбання акцій банку п'ятнадцятої емісії у кількості пропорційній їх частці у статутному капіталі Банку на дату прийняття рішення про емісію акцій.

Другий етап починається з 12.02.02р.

З дня наступного за днем закінчення першого етапу, на вимогу акціонера або іншого інвестора банк може надати інформацію про кількість акцій, на які здійснена підписка на першому етапі. Заяви, що надійшли від інвесторів, які не є акціонерами, до початку другого етапу підписки, не розглядаються.

На другому етапі реалізується право інших інвесторів на придбання акцій п'ятнадцятої емісії, та існуючих акціонерів у кількості, що перевищує кількість акцій, на які акціонер реалізує своє переважне право. При цьому, на другому етапі переважним правом на придбання акцій п'ятнадцятої емісії, користуються також акціонери банку.

Підписка на акції на першому і другому етапах проводиться за адресою: м.Київ, бул.Лесі Українки, 28-а.

Власниками акцій можуть бути юридичні та фізичні особи.

Юридичні особи для придбання акцій банку можуть використовувати власні кошти, що залишились після сплати податків та процентів за банківський кредит. При цьому юридичні особи повинні надати в банк бухгалтерську та фінансову звітність станом на перше число місяця, в якому здійснюється платіж за акції.

Фізичні особи, які бажають придбати акції банку, повинні мати при собі паспорт та довідку про присвоєння їм ідентифікаційного коду. У випадку придбання акцій на суму, що перевищує 200 неоподатковуваних мінімумів доходу громадян, встановленого на день сплати коштів, фізичні особи зобов'язані надати в банк довідку податкової інспекції про джерела походження коштів, що спрямовуються на придбання акцій.

Юридична чи фізична особа, яка має намір придбати істотну участь у банку або збільшити її таким чином, що така особа буде прямо чи опосередковано володіти чи контролювати 10 та більше відсотків статутного капіталу банку чи права голосу придбаних акцій в органах управління банку, зобов'язана отримати письмовий дозвіл Національного банку України.

Підписка на акції здійснюється шляхом подання зацікавленою особою заяви на придбання акцій банку, укладенням договору між покупцем і банком та сплатою покупцем не меньше 10 відсотків вартості заявлених акцій. Після виконання покупцем вищенаведених умов, банк видає йому письмове зобов'язання про продаж відповідної кількості акцій. Покупець зобов'язаний сплатити не менше 30 відсотків від номінальної вартості заявлених акцій до дня проведення Загальних Зборів акціонерів банку по затвердженню результатів підписки. На підтвердження внеску банк видає тимчасове свідоцтво.

Оплата акцій проводиться безготівковими і готівковими коштами на рахунок в АППБ "Аваль" №3630343, МФО 300335, код ЄДРПОУ 14305909.

Повну вартість акцій покупці сплачують не пізніше 30 днів до реєстрації змін у Статуті банку, пов'язаних із збільшенням розміру статутного капіталу.

У відповідності із діючим законодавством України, після повної сплати вартості акцій та реєстрації випуску акцій, незалежний реєстратор, який веде реєстр акціонерів АППБ "Аваль" в шестимісячний термін видає покупцю Сертифікат на сумарну кількість належних йому акцій.

У випадку перевищення або недосягнення запланованого рівня підписки на акції, рішення про затвердження результатів підписки, приймається Загальними Зборами акціонерів банку.

У голосуванні про затвердження результатів підписки на додатково випущені акції беруть участь і особи, які підписались на ці акції.

Власники акцій мають право:

— брати участь в управлінні справами банку особисто, або через своїх уповноважених представників;
— брати участь у розподілі прибутку банку та одержувати його частку (дивіденди);
— на першочергове придбання акцій наступних випусків;
— вийти в установленому порядку із складу акціонерів банку;
— одержувати інформацію про діяльність банку;
— самостійно розпоряджатися акціями, які належать їм на праві власності: продавати, передавати, дарувати, заповідати, заставляти акції з обов'язковою реєстрацією змін у реєстратора та повідомленням про це банку;
— на отримання, в разі ліквідації банку, грошових коштів, включаючи виручку від розпродажу майна Банку при його ліквідації, що залишається після розрахунків по оплаті праці осіб, які працюють на умовах найму та виконання зобов'язань перед бюджетом, банками, власниками облігацій, які випустив банк та іншими кредиторами, в розмірі, пропорційному вартості належних їм акцій у шестимісячний строк після опублікування інформації про ліквідацію банку.

Дивіденди, як частка прибутку банку, розподіляються серед акціонерів пропорційно до кількості акцій, які знаходяться в їх власності на початок строку виплати дивідендів.

Рішення про виплату дивідендів приймається Загальними Зборами акціонерів банку за підсумками роботи банку у звітному році. Виплата дивідендів здійснюється за рахунок прибутку, що залишається в розпорядженні банку після сплати встановлених законодавством податків та формування резервного фонду.

Банк починає виплачувати дивіденди через 70 календарних днів після прийняття рішення про це Загальними Зборами акціонерів банку, на умовах, затверджених рішенням Загальних Зборів акціонерів банку.

Виплата здійснюється протягом шести місяців, якщо інше не обумовлено рішенням Загальних Зборів акціонерів банку. Після закінчення цього строку неотримані акціонерами дивіденди депонуються банком. Виплата депонованих дивідендів здійснюється за вимогою акціонерів.

Виплата здійснюється шляхом перерахування відповідної суми на рахунок акціонера, або готівкою з каси банку. Виплата та депонування дивідендів проводиться за адресою: м.Київ, бул. Лесі Українки, 28-а.

При відмові банку від випуску акцій, залучені кошти повертаються акціонерам не пізніше як через 30 днів з моменту прийняття Загальними Зборами акціонерів рішення про відмову від випуску акцій.

Після персонального поштового повідомлення і прийняття рішення про збільшення розміру статутного капіталу Загальними Зборами акціонерів АППБ "Аваль" та реєстрації в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку інформації про емісію акцій, але не менш як за 10 днів до початку передплати на акції банку, публікується інформація про випуск акцій в засобах преси Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України і офіційному виданні фондової біржі.

Не пізніше ніж через 15 днів після закінчення строку підписки на акції, банк надає в Державну комісію з цінних паперів та фондового ринку звіт для реєстрації про наслідки підписки на акції.

Даних про юридичних осіб, що гарантують надходження коштів від розміщення акцій, банк не має.

Відомості про обмеження прав володіння акціями банку:

— згідно Статуту АППБ "Аваль" частка будь-якого з акціонерів не повинна перевищувати 35 % статутного капіталу.

Дані про попередні емісії цінних паперів

Перша емісія простих іменних акцій — в обсязі 10 000 тисяч штук на загальну суму 1 000 грн., була розміщена серед засновників банку. Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів № 32/1/92 від 14.09.92. видане Міністерством фінансів України.

Друга емісія простих іменних акцій — в обсязі 40 000 штук на загальну суму 4 000 грн, була розміщена шляхом відкритої підписки на акції банку. Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів № 79/1/93 від 21.06.93. видане Міністерством фінансів України.

Третя емісія простих іменних акцій — в обсязі 452 000 штук на загальну суму 45 200 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції банку. Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів №155/1/94 від 26.04.94. видане Міністерством фінансів України.

Четверта емісія простих іменних акцій — в обсязі 17 949 643 штук на загальну суму 1 794 964,3 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції банку. Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів № 162/1/95 від 17.04.95. видане Міністерством фінансів України.

П'ята емісія простих іменних акцій — в обсязі 88 780 238 штук на загальну суму

ІНФОРМАЦІЯ ПРО П’ЯТНАДЦЯТУ АКЦІОНЕРНОГО ПОШТОВО-

8 878 023,8 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції банку. Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів №85/1/96 від 13.02.96. видане Міністерством фінансів України.

Шоста емісія простих іменних акцій — в обсязі 86 750 187 штук на загальну суму 8 675 018,7 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції банку. Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів №275/1/96 від 26.12.96. видане Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Сьома емісія простих іменних акцій — в обсязі 152 756 665 штук на загальну суму 15 275 666,5 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції банку. Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів №146/1/98 від 02.04.98. видане Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Восьма емісія простих іменних акцій банку — в обсязі 103 261 267 штук на загальну суму 10 326 126,7 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції. Банк отримав Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку №72/1/99 від 04.03.99р. на загальну суму 45 000 000 грн., що складає 450 000 000 штук простих іменних акцій АППБ "Аваль".

Дев’ята емісія простих іменних акцій банку — в обсязі 180 000 000 штук на загальну суму 18 000 000 грн., була розміщена серед акціонерів за рахунок дивідендів за підсумками роботи банку у 1998 році. Банк отримав Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку № 272/1/99 від 07.07.99р. на загальну суму 63 000 000 грн., що складає 630 000 000 штук простих іменних акцій АППБ "Аваль".

Десята емісія простих іменних акцій — в обсязі 170 000 000 штук на загальну суму 17 000 000 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції. Банк отримав Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку № 133/1/00 від 23.03.00р. на загальну суму 80 000 000 грн., що складає 800 000 000 штук простих іменних акцій АППБ "Аваль".

Одинадцята емісія простих іменних акцій банку — в обсязі 240 000 000 штук на загальну суму 24 000 000 грн., була розміщена серед акціонерів за рахунок дивідендів за підсумками роботи банку у 1999 році. Банк отримав Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку № 380/1/00 від 26.07.00р. на загальну суму 104 000 000 грн., що складає 1 040 000 000 штук простих іменних акцій АППБ "Аваль".

Дванадцята емісія простих іменних акцій — в обсязі 160 000 000 штук на загальну суму 16 000 000 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції. Банк отримав Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку № 118/1/01 від 07.03.01р. на загальну суму 120 000 000 грн., що складає 1 200 000 000 штук простих іменних акцій АППБ "Аваль".

Тринадцята емісія простих іменних акцій — в обсязі 400 000 000 штук на загальну суму 40 000 000 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції. Банк отримав Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку № 292/1/01 від 02.07.01р. на загальну суму 160 000 000 грн., що складає 1 600 000 000 штук простих іменних акцій АППБ "Аваль".

Чотирнадцята емісія простих іменних акцій — в обсязі 500 000 000 штук на загальну суму 50 000 000 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції. Банк отримав Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку № 541/1/01 від 01.11.01р. на загальну суму 210 000 000 грн., що складає 2 100 000 000 штук простих іменних акцій АППБ "Аваль".

Реєстр акціонерів АППБ "Аваль" веде незалежний реєстратор ТОВ "Аваль-реєстратор", код ЄДРПОУ 30223408, Ліцензія Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку серія АА №241400 від 19.10.2001р.

Місцезнаходження: м.Київ, вул. Предславинська, 28 , тел.\ факс 252-87-98.

Баланс АППБ "Аваль" станом на 1 січня 2001 року
Форма N11— КБ *(коп.та сота частка од.валют)*

Статті балансу	Усього 01-10-2001р.	Резиденти			Нерезиденти		
		НВ	ВКВ	НКВ	НВ	ВКВ	НКВ
АКТИВИ	323305457815	252406815434	43302899708	210611974	0	25825842696	1559288003
Готівкові кошти	18822964933	10106481718	8659914994	56568221	0	0	0
Банківські метали	0	0	0	0	0	0	0
Дорожні та інші чеки	125649830	0	125649830	0	0	0	0
Кошти в НБУ	114131635439	114131635439	0	0	0	0	0
Кошти в інших банках	8322219786	3251207283	26381388	199050	0	3549090176	1495341889
Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ, та цінні папери, емітовані НБУ у т.ч. цінні папери,	9094277408	9094277408	0	0	0	0	0
емітовані НБУ	0	0	0	0	0	0	0
Резерв під знецінення казначейських ЦП	0	0	0	0	0	0	0
Нетто: казначейські цінні папери та цінні папери, емітовані НБУ	9094277408	9094277408	0	0	0	0	0
Депозити та кредити в інших банках	40226334948	17434598294	1407535500	192990001	0	21191211153	0
Резерв під заборгованість інших банків	3691586500	3255802607	431924093	3859800	0	0	0
Нетто: депозитів, кредитів в інших банках	36534748448	14178795687	975611407	189130201	0	21191211153	0
Цінні папери в портфелі банку на продаж	1821568732	799178324	0	0	0	1022390408	0
Резерв під знецінення ЦП на продаж	115309955	115309955	0	0	0	0	0
Нетто: цінних паперів в портфелі банку на продаж	1706258777	683868369	0	0	0	1022390408	0
Цінні папери в портфелі банку на інвестиції	248065474	241123167	0	0	0	6942307	0
Резерв під знецінення ЦП на інвестиції	110449580	110449580	0	0	0	0	0
Нетто: цінних паперів на інвестиції	137615894	130673587	0	0	0	6942307	0
Кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	121010535382	85906245793	35040636891	0	0	0	63652698
Резерв під кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	13028148869	9750724193	3213771978	63652698	0	0	0
Нетто: кредитів та фінансового лізингу (оренда), які надані клієнтам	107982386513	76155521600	31826864913	-63652698	0	0	63652698
Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	711768031	711768031	0	0	0	0	0
Основні засоби та нематеріальні активи	20108900482	20108900482	0	0	0	0	0
Зношення основних засобів та нематеріальних активів	4032802782	4032802782	0	0	0	0	0
Нетто: основні засоби та нематеріальні активи	16076097700	16076097700	0	0	0	0	0
Нараховані доходи до отримання	2159119290	1908710729	193194645	711848	0	56208652	293416
Резерви під сумнівну заборгованість за нарахованими доходами	0	0	0	0	0	0	0
Нетто: нараховані доходи до отримання	2159119290	1908710729	193194645	711848	0	56208652	293416
Інші активи	7801071647	6071417289	1539602786	190051572	0	0	0
Резерв під можливі втрати за дебіторською та сумнівною дебіторською заборгованістю банку	300355881	93639406	44320255	162396220	0	0	0
Нетто: інші активи	7500715766	5977777883	1495282531	27655352	0	0	0
СУКУПНІ АКТИВИ	323305457815	252406815434	43302899708	210611974	0	25825842696	1559288003
ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	305701910080	243632354093	59218797767	1653851810	489005168	702243276	5657966
Кошти банків	1214639405	20353516	783942022	8399	402382375	2349329	5603764
Депозити та кредити банків	6649835392	0	6632967798	0	0	16867594	0
у т.ч. кредити, отримані від НБУ	0	0	0	0	0	0	0
Кошти клієнтів	285409153106	239942978745	43047006334	1653336390	84270362	681507073	54202
Інші депозити	5819968454	4510000	5815458454	0	0	0	0
Боргові цінні папери, емітовані банком	192703146	192703146	0	0	0	0	0
Кредити, отримані від міжнародних фінансових організацій	974385913	0	1974385913	0	0	0	0
Субординована заборгованість	0	0	0	0	0	0	0
Нараховані витрати до сплати	1994964159	1279405516	711722362	4242	2352431	1479608	0
Інші зобов'язання	2446260505	2192403170	253314884	502779	0	39672	0
СУКУПНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	305701910080	243632354093	59218797767	1653851810	489005168	702243276	5657966
КАПІТАЛ	17603547772	17603547772	0	0	0	0	0
Статутний капітал	10400000000	10400000000	0	0	0	0	0
Зареєстрований статутний капітал банку	10400000000	10400000000	0	0	0	0	0
Несплачений зареєстрований статутний капітал банку	0	0	0	0	0	0	0
Нетто: сплачений зареєстрований статутний капітал банку	10400000000	10400000000	0	0	0	0	0
Капіталізовані дивіденди	0	0	0	0	0	0	0
Викуплені власні акції	0	0	0	0	0	0	0
Результат минулих років	5668676786	5668676786	0	0	0	0	0
Прибуток минулого року, що очікує затвердження	0	0	0	0	0	0	0
Збитки минулого року, що очікують затвердження	0	0	0	0	0	0	0
Емісійні різниці	4200	4200	0	0	0	0	0
Загальні резерви	1170782666	1170782666	0	0	0	0	0
Результат поточного року	364084120	364084120	0	0	0	0	0
СУКУПНИЙ КАПІТАЛ	17603547772	17603547772	0	0	0	0	0
СУКУПНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ І КАПІТАЛ	323305457852	261235901865	59218797767	1653851810	489005168	702243276	5657966
Активи-пасиви (має бути 0)	-37	-8829086431	-15915898059	-1443239836	-489005168	25123599420	1553630037
Активи NN 380,390,391,392	148673523966	108632271180	38276027725	1765225061	0	0	0
Пасиви NN 380,390,391,392	148673523929	99314179545	47483729122	1875615262	0	0	0
Доходи NN 608,618,638,648	12775131266	12775131266	0	0	0	0	0
Витрати NN 708,718,738,748	12775131266	12775131266	0	0	0	0	0
Різниця (має бути 0)	0	489005204	-25123599456	-1553630037	-489005168	25123599420	1553630037

Баланс АППБ "Аваль" станом на 1 жовтня 2001 року
Форма N11-КБ *(коп.та сота частка од.валют)*

Статті балансу	Усього 01-10-2001р.	Резиденти			Нерезиденти		
		НВ	ВКВ	НКВ	НВ	ВКВ	НКВ
АКТИВИ	453091705775	376629155573	66250916591	208033987	5522	8706676345	1296917757
Готівкові кошти	18876675906	8606693374	10151657324	118325208	0	0	0
Банківські метали	10283996	0	10283996	0	0	0	0
Дорожні та інші чеки	207182307	0	207182307	0	0	0	0
Кошти в НБУ	53969883643	53969883643	0	0	0	0	0
Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ, та цінні папери,	109823111234	109823111234	0	0	0	0	0
емітовані НБУ у т.ч. цінні папери, емітовані НБУ	20000000000	20000000000	0	0	0	0	0
Резерв під знецінення казначейських ЦП	0	0	0	0	0	0	0
Нетто: казначейські цінні папери та цінні папери, емітовані НБУ	109823111234	109823111234	0	0	0	0	0
Кошти в інших банках	39192871344	21962980859	8329589585	179523	0	7663474728	1236646649
Резерв під заборгованість інших банків	3562427401	769438812	2792988589	0	0	0	0
Нетто: кошти в інших банках	35630443943	21193542047	5536600996	179523	0	7663474728	1236646649
Цінні папери в портфелі банку на продаж	1193705765	188587132	0	0	0	1005118633	0
Резерв під знецінення ЦП на продаж	373114374	35223560	337890814	0	0	0	0
Нетто: цінні папери в портфелі банку на продаж	820591391	153363572	-337890814	0	0	1005118633	0
Цінні папери в портфелі банку на інвестиції	694909721	688099119	0	0	0	6810602	0
Резерв під знецінення ЦП на інвестиції	202330607	202330607	0	0	0	0	0
Нетто: цінні папери на інвестиції	492579114	485768512	0	0	0	6810602	0
Кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	217785092401	165379179701	52211953982	134138717	5213	4537	59810251
Резерв під кредити та фінансовий лізинг (оренду), які надані клієнтам	18795751790	14221259480	4514682059	59810251	0	0	0
Нетто: кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	198989340611	151157920221	47697271923	74328466	5213	4537	59810251
Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	1351274623	1351274623	0	0	0	0	0
Основні засоби та нематеріальні активи	27967219755	27967219755	0	0	0	0	0
Зношення основних засобів та нематеріальних активів	6217949915	6217949915	0	0	0	0	0
Нетто: основні засоби та нематеріальні активи	21749269840	21749269840	0	0	0	0	0
Нараховані доходи до отримання	1597285036	1345462491	220093534	0	309	31267845	460857
Резерви під сумнівну заборгованість за нарахованими доходами	104057001	98166692	5890309	0	0	0	0
Нетто: нараховані доходи до отримання	1493228035	1247295799	214203225	0	309	31267845	460857
Інші активи	10006445407	7053483665	2785163380	167798362	0	0	0
Резерви під можливі втрати за дебіторською та сумнівною дебіторською заборгованістю банку	328604275	162450957	13555746	152597572	0	0	0
Нетто: інші активи	9677841132	6891032708	2771607634	15200790	0	0	0
СУКУПНІ АКТИВИ	453091705775	376629155573	66250916591	208033987	5522	8706676345	1296917757
ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	429068912289	360454042188	66110305218	1325749799	744556785	428542769	5715530
Кошти банків	9525048439	3032718431	5795280933	177875554	510892188	3015845	5265488
Депозити та кредити банків	1528169793	0	1528169793	0	0	0	0
у т.ч. кредити, отримані від НБУ	0	0	0	0	0	0	0
Кошти клієнтів	402332844859	349620813568	50989395681	1064685216	232079528	425420824	450042
Інші депозити	5799460422	9560000	5789900422	0	0	0	0
Боргові цінні папери, емітовані банком	114017400	114017400	0	0	0	0	0
Кредити, отримані від міжнародних та інших фінансових організацій	596408805	0	596408805	0	0	0	0
у т.ч. кредити, отримані через НБУ	596408805	0	596408805	0	0	0	0
Субординована заборгованість	0	0	0	0	0	0	0
Нараховані витрати до сплати	2444954321	1733325213	709938486	38372	1585069	67181	0
Інші зобов'язання	6728008250	5943607576	701211098	83150657	0	38919	0
СУКУПНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	429068912289	360454042188	66110305218	1325749799	744556785	428542769	5715530
КАПІТАЛ	24022793496	24022793496	0	0	0	0	0
Статутний капітал	15963072600	15963072600	0	0	0	0	0
Зареєстрований статутний капітал банку	16000000000	16000000000	0	0	0	0	0
Несплачений зареєстрований статутний капітал банку	0	0	0	0	0	0	0
Нетто: сплачений зареєстрований статутний капітал банку	16000000000	16000000000	0	0	0	0	0
Капіталізовані дивіденди	0	0	0	0	0	0	0
Викуплені власні акції	36927400	36927400	0	0	0	0	0
Результат минулих років	5243097455	5243097455	0	0	0	0	0
Прибуток минулого року, що очікує затвердження	502143306	502143306	0	0	0	0	0
Збитки минулого року, що очікують затвердження	0	0	0	0	0	0	0
Емісійні різниці	4200	4200	0	0	0	0	0
Загальні резерви	1458381367	1458381367	0	0	0	0	0
Результат поточного року	856094568	856094568	0	0	0	0	0
СУКУПНИЙ КАПІТАЛ	24022793496	24022793496	0	0	0	0	0
СУКУПНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ І КАПІТАЛ	453091705785	384476835684	66110305218	1325749799	744556785	428542769	5715530
Активи-пасиви (має бути 0)	-10	-7847680111	140611373	-1117715812	-744551263	8278133576	1291202227
Активи NN 380,390,391,392	206223528781	161738393570	42929286541	1555848670	0	0	0
Пасиви NN 380,390,391,392	206223528771	153146158511	51348035176	1729335084	0	0	0
Доходи NN 608,618,638,648	9525555297	9525555297	0	0	0	0	0
Витрати NN 708,718,738,748	9525555297	9525555297	0	0	0	0	0
Різниця (має бути 0)	0	744554948	-8278137262	-1291202226	-744551263	8278133576	1291202227

ЕМІСІЮ ПРОСТИХ ІМЕННИХ АКЦІЙ ПЕНСІЙНОГО БАНКУ "АВАЛЬ"

Звіт про прибутки та збитки КБ на 1 січня 2001 року Форма N2-КБ

Символ	Стаття доходів	Усього, коп.
	Доходи	57162242906
60	Процентні доходи	33330477088
600	Процентні доходи за коштами, розміщеними в НБУ	557017142
601	Процентні доходи за коштами, розміщеними в інших банках	3580743255
602	Процентні доходи за кредитами суб'єктам господарської діяльності	24065660727
603	Процентні доходи за кредитами органам загального державного управління	346725945
604	Процентні доходи за кредитами фізичним особам	383527601
605	Процентні доходи за цінними паперами	4269765793
609	Інші процентні доходи	127036625
61	Комісійні доходи	19186909878
610	Комісійні доходи за операціями з банками	197214372
611	Комісійні доходи за операціями з клієнтами	18989695506
62	Результат від торговельних операцій	3719340047
63	Інші банківські операційні доходи	595203917
630	Дивідентний доход	124468260
639	Інші банківські операційні доходи	470735657
6397	Штрафи, пені, що отримані за банк. операціями	65814348
64	Інші небанківські операційні доходи	66889998
649	Інші небанківські операційні доходи	66889998
6497	Штрафи, пені, що отримані за госп. операціями	297000
67	Повернення списаних активів	262736079
671	Повернення списаних активів	262736079
68	Непередбачені доходи	685899
	Витрати	56798158786
70	Процентні витрати	18983919005
700	Процентні витрати за коштами, отриманими від НБУ	284450596
701	Процентні витрати за коштами, отриманими від інших банків	329794297
702	Процентні витрати за коштами до запитання суб'єктів господарської діяльності	2452636734
703	Процентні витрати за коштами бюджету та позабюджетних фондів України	4716139472
704	Процентні витрати за коштами фізичних осіб	6651174489
705	Процентні витрати за цінними паперами власного боргу	4538727178
709	Інші процентні витрати	10996239
71	Комісійні витрати	1593691111
710	Комісійні витрати	1593691111
73	Інші банківські операційні витрати	1973497581
739	Інші банківські операційні витрати	1973497581
7397	Штрафи, пені, що сплачені за банк. операціями	77118809
74	Інші небанківські операційні витрати	22351951673
740	Витрати на утримання персоналу	9919454290
7400	Основна і додаткова заробітна плата	8055826593
7401	Внески на державне соціальне страхування	1523807434
74011	з них: збір на соц. страхув. на випадок безробіття	62510012
7403	Матеріальна допомога та ін. соц. виплати	339289613
741	Сплата податків та інших обов'язкових платежів крім податку на прибуток	1121317737
7410	Податок на додану вартість	131298361
7411	Податок на землю	12660934
7419	Сплата інших податків та обов'язкових платежів крім податку на прибуток	977358442
742	Витрати на утримання основних засобів та нематеріальних активів	3460211939
7420	Витрати на утримання власних основних засобів та нематеріальних активів	1435801905
7421	Витрати на утримання орендованих основних засобів та нематеріальних активів	290332466
7422	Орендні платежі	3438263
7423	Амортизація	1730639305
743	Інші експлутаційні та господарські витрати	2935815781
744	Витрати на телекомунікації	2461292642
745	Супутні небанківські операційні витрати	1602075722
749	Інші небанківські операційні витрати	851783562
7497	Штрафи, пені, що сплачені за госп. операціями	12872572
77	Відрахування в резерви та списання безнадійних активів	11161909332
770	Відрахування у резерви	10826838943
771	Списання безнадійних активів	335070389
	Прибуток (збиток) до сплати податку	1097274204
79	Податок на прибуток	733190084
	Чистий прибуток (збиток)	364084120

Звіт про прибутки та збитки КБ на 1 жовтня 2001 року Форма N2-КБ АППБ "Аваль"

Символ	Стаття доходів	Усього, коп.
	Доходи	72790511427
60	Процентні доходи	43607307405
600	Процентні доходи за коштами, розміщеними в НБУ	1221682858
601	Процентні доходи за коштами, розміщеними в інших банках	3133064112
602	Процентні доходи за кредитами суб'єктам господарської діяльності	32014846543
603	Процентні доходи за кредитами органам загального державного управління	178322371
604	Процентні доходи за кредитами фізичним особам	410767501
605	Процентні доходи за цінними паперами	4401795490
608	Процентні доходи за операц. з філіями банку	2246514642
609	Інші процентні доходи	313888
61	Комісійні доходи	19468053793
610	Комісійні доходи за операціями з банками	152881311
611	Комісійні доходи за операціями з клієнтами	19039708808
618	Комісійні дох. за операц. з філіями банку	275463674
62	Результат від торговельних операцій	2152249880
63	Інші банківські операційні доходи	7217442786
630	Дивідентний доход	89392880
638	Інші банк. дох. за операц. з філіями банку	7003576981
639	Інші банківські операційні доходи	124472925
6397	Штрафи, пені, що отримані за банк. операціями	19595068
64	Інші небанківські операційні доходи	170705757
649	Інші небанківські операційні доходи	170705757
6497	Штрафи, пені, що отримані за госп. операціями	100947
67	Повернення списаних активів	169600152
671	Повернення списаних активів	169600152
68	Непередбачені доходи	5151654
	Витрати	71934416859
70	Процентні витрати	22969621067
700	Процентні витрати за коштами, отриманими від НБУ	82769415
701	Процентні витрати за коштами, отриманими від інших банків	164323469
702	Процентні витрати за коштами до запитання суб'єктів господарської діяльності	1808725888
703	Процентні витрати за коштами бюджету та позабюджетних фондів України	8306581599
704	Процентні витрати за коштами фізичних осіб	6750157228
705	Процентні витрати за цінними паперами власного боргу	3604024689
708	Проц. витрати за операц. з філіями банку	2246514642
709	Інші процентні витрати	6524137
71	Комісійні витрати	1627805613
710	Комісійні витрати	1352341939
718	Інші банк. операц. витр. за операц. з філ-ми банку	275463674
73	Інші банківські операційні витрати	8874345748
738	Інші банк. операц. витрати за операц. з філіями банку	7003576981
739	Інші банківські операційні витрати	1870768767
7397	Штрафи, пені, що сплачені за банк. операціями	20373323
74	Інші небанківські операційні витрати	31297119773
740	Витрати на утримання персоналу	18816020998
7400	Основна і додаткова заробітна плата	16146583533
7401	Внески на державне соціальне страхування	1810051234
74011	з них: збір на соц. страхув. на випадок безробіття	100403425
7403	Матеріальна допомога та ін. соц. виплати	859241631
741	Сплата податків та інших обов'язкових платежів крім податку на прибуток	559918278
7410	Податок на додану вартість	113500256
7411	Податок на землю	17040388
7419	Сплата інших податків та обов'язкових платежів крім податку на прибуток	429377634
742	Витрати на утримання основних засобів та нематеріальних активів	4267828763
7420	Витрати на утримання власних основних засобів та нематеріальних активів	1456144665
7421	Витрати на утримання орендованих основних засобів та нематеріальних активів	411712922
7423	Амортизація	399971176
743	Інші експлутаційні та господарські витрати	2652053324
744	Витрати на телекомунікацю	2416830017
745	Супутні небанківські операційні витрати	1971609098
749	Інші небанківські операційні витрати	612859295
7497	Штрафи, пені, що сплачені за госп. операціями	2813623
77	Відрахування в резерви та списання безнадійних активів	6978962381
770	Відрахування у резерви	6874391112
78	Непередбачені витрати	1245630
	Прибуток (збиток) до сплати податку	1041411215
79	Податок на прибуток	185316647
	Чистий прибуток (збиток)	856094568

Заяви осіб, що засвідчили інформацію про емісію акцій своїми підписами та печатками щодо достовірності відомостей, які в ній містяться.

Відомості, які містяться в інформації про п'ятнадцяту емісію акцій АППБ "Аваль", підтверджуються Головою Правління АППБ "Аваль" Деркачем О.В., Головним бухгалтером АППБ "Аваль" Волощуком І. П., Директором Аудиторської фірми "Баланс" Зимовцем В.В.

Голова Правління АППБ "Аваль" — О.В.Деркач

Головний бухгалтер АППБ "Аваль" — І.П.Волощук

Засвідчую: Директор Аудиторської фірми "Баланс" — В.В.Зимовець

(Свідоцтво про внесення в Реєстр аудиторської діяльності № 0061, видане Рішенням Аудиторської палати України від 30.03.01р. №100).

Вибори—2002

Боротися не з кланами, а за демократію



Міжпартійний з'їзд блоку «Єдність» затвердив склад політичної ради. До неї, крім Київського міського голови Олександра Омельченка, увійшли Володимир Яловий, Ростислав Карандєєв, Сергій Пересунько, Сергій Червонописький, Станіслав Сташевський, Тетяна Кисельова та Мирослав Питцик. Лідером виборчого блоку обрано Олександра Омельченка. Затвердження списку блоку відбудеться на другому етапі з'їзду 20 січня, але, за попередніми даними, його очолюватиме лідер блоку Олександр Омельченко. До першої п'ятірки увійдуть академік Олександр Шалімов, Голова Верховного Суду Віталій Бойко, лідер партії «Справедливість» Сергій Червонописький. Вакантне місце у першій п'ятірці має посісти жінка.

Олександр Омельченко наголошував, що основне завдання блоку — це не боротьба з кланово-олігархічними групами, а побудова демократичної, незалежної країни. «Ми готові дати вичерпну відповідь на запитання, для чого йдемо у парламент»,— переконував він. Насамперед для того, щоб в українській державі люди мали реальні, а не декларативні права. «Єдність» також виступає за відновлення сім'ї як основи країни, за розвиток місцевого самоврядування, розв'язання нагальних проблем регіонів.

Делегати з'їзду наголошували на необхідності відновлення моральності українців, адже «її руйнування посилює страх та безнадію». Вони також засудили організаторів «касетного скандалу». В політичному зверненні, яке прийняв з'їзд, йдеться, що ініціаторами так званих скандалів восени 2000-го та нинішнього року є «одні й ті самі люди». Однак попри усі намагання олігархічних лідерів «загребти жар чужими руками, їх закамуфльовані спроби зрозумілі всім». Олександр Омельченко висловив сподівання, що прокуратура знайде замовників та виконавців прослуховування.

Юлія ШЕЙКО.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Ти знаєш, що ти Людина?

«Яблучники» на парламентські вибори вирішили йти, взявши за основний програмний документ... вірш Василя Симоненка «Ти знаєш, що ти Людина?». Таке рішення прийнято одноголосно на ІІІ черговому з'їзді партії «Яблуко» 12 січня. Як заявив на прес-конференції Михайло Бродський, активісти його партії 50 днів читатимуть у містах і селах цього вірша.

«Яблучники» певні, що виборці активно відгукнуться на заклики підтримати цю «програму». До якої, щоправда, передбачається додаток: менше податків для всіх та гідна робота і висока зарплата (як конкретна мета); достойна пенсія нашим батькам (як моральне зобов'язання) та життя без страху (як необхідна умова). На думку укладачів передвиборної тактики, все це повинно переконати електорат у серйозності намірів та можливостей «Яблука» і забезпечити досягнення поставленої мети — одержати не менш як вісім відсотків голосів.

Сам з'їзд проходив якось по-домашньому, а тон в цьому задав лідер партії Михайло Бродський: його виступ зайняв лише 15 хвилин. Він не читав написаного тексту, це була скоріше імпровізація. На виступи відводилося по п'ять хвилин. Суть сказаного у виступах зводилася до наступного: ми не даємо нездійсненних обіцянок, а лише такі, в які самі віримо. І справді, народна партія повинна відповідати не на сакраментальне «що робити?», а «для кого вона?». «Яблуко» бере за основу виборювання «нашого», в якому кожен може віднайти особисте «моє». Для «Яблука» обов'язковими є три функції — соціальний захист народу, організація видовищ, передача волі виборців «нагору». Наголошувалося, що «Яблуко» не повинно скочуватися до застосування нечесних піарних прийомів.

Чільна п'ятірка виборчого списку «яблучників» виглядає так: Михайло Бродський, Віктор Чайка, Дмитро Видрін, Сергій Одарич, Олексій Данілов. Під гаслами «Яблука» на вибори йде і мажоритарник Геннадій Балашов.



Іван ДМИТРЕНКО.
Фото Руслана ІЛЄВИЧА (УНІАН).

Поступися місцем поету, а сам — в «окопи». Це — «Справедливість»

Глава ради Всеукраїнського об'єднання лівих «Справедливість» Іван Чиж вирішив, що справедливіше буде, коли він завоює депутатський мандат в одномандатному окрузі в Хмельницькій області. А перше місце в партійному списку кандидатів у багатомандатному загальнодержавному окрузі віддано поетові, авторові тексту популярних пісень, головному редакторові журналу «Дніпро» Миколі Луківу.

Виборчий список «Справедливості» на виборах до Верховної Ради 31 березня було затверджено в суботу в Києві на першому етапі II з'їзду партії.

У виступі на з'їзді І. Чиж повідомив, що на виборах партію підтримуватимуть Всеукраїнське громадське об'єднання «Працівники освіти України за справедливість» та об'єднання «Молодь за справедливість».

Ухвалена на з'їзді платформа партії, як повідомляє «Інтерфакс-Україна», визначає курс «Справедливості» на законодавче обмеження повноважень Президента та трансформацію України в парламентсько-президентську республіку, «керованість народним господарством» та відмову від жорсткої монетарної політики, надання російській мові статусу офіційної та інтеграцію в Європу в союзі з Росією, Білоруссю і Молдовою.

«Проти» — це «за»

«Проти всіх»— таку назву виборчого блоку затвердив міжпартійний з'їзд Патріотичної партії України та Партії малого і середнього бізнесу. До першої п'ятірки блоку ввійшли голова Патріотичної партії Микола Габер, голова Партії малого і середнього бізнесу Віктор Швець та безпартійні Дмитро Корчинський, Наталія Бережна та Ярослав Ільяш. Як зазначив Микола Габер, мета блоку — розчистити майданчик для майбутніх політичних сил. Та як би там не було, а назва блоку дуже вдала, адже в Україні чимало громадян, котрі завжди голосують «проти всіх». Утім, М. Габер зауважує, що назва блоку — «Проти всіх», а не «голосую проти всіх», як буде зазначено у кінці виборчого бюлетеня. Тобто у даному разі голосувати за блок «Проти всіх» — це голосувати не «проти», а «за».



Фото Сергія КУЗНЄЦОВА (Укрінформ).

Змінити систему влади

Міжпартійний з'їзд виборчого «Блоку Наталії Вітренко» затвердив список за багатомандатним загальнодержавним округом, до якого ввійшли 147 кандидатів. У першій п'ятірці — члени Прогресивної соціалістичної партії Наталія Вітренко, Володимир Марченко, Петро Романчук та Михайло Сидорчук.

Делегати з'їзду також розглянули та схвалили передвиборну програму блоку. Одне з головних її положень — денонсація договору України з Міжнародним валютним фондом. Так, вважають делегати, наша країна поверне собі право на самостійне формування внутрішньої та зовнішньої політики в інтересах українського народу.

Інша мета блоку — визнання Росії та Білорусі стратегічними партнерами України, створення міждержавного союзу цих країн. Делегати також висловилися за відновлення виробничого, наукового та культурного потенціалу держави. Окрім того, блок виступає за зміну системи влади в країні та за повновладдя рад.

Лідер ПСПУ Наталія Вітренко на з'їзді критикувала позицію керівництва КПУ стосовно співробітництва двох партій на виборах-2002. Позиція Петра Симоненка «спустити це питання на обласний рівень» їй незрозуміла, **повідомляє «Інтерфакс-Україна».**

За баланс сил у майбутньому парламенті

Всеукраїнське політичне об'єднання «Жінки за майбутнє» утвердило на своєму з'їзді кандидатів у народні депутати по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу. Список очолила лідер об'єднання Валентина Довженко. Далі йдуть голова Спілки жінок Марія Орлик, заступник голови ВПО «Жінки за майбутнє» Ірина Білоусова, директор заводу «Динамо-Силеєр» Тетяна Селіхова і член центрального правління ВПО «Жінки за майбутнє» Андрій Іванов.

Делегати з'їзду також розглянули передвиборну програму об'єднання. За словами Валентини Довженко, «Жінки за майбутнє» вперше в Україні виступили з політичним проектом і домагатимуться «просування в суспільстві гендерної рівності і встановлення паритетної демократії», **повідомляє «Інтерфакс-Україна».**

Перш за все об'єднання відстоюватиме домінування соціальної політики в державі. Валентина Довженко відмовилася прогнозувати, яким буде співвідношення чоловіків і жінок у майбутньому парламенті, а лише сказала, що вона «прихильниця балансу сил».

Редактор номера Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.
Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Людмила КОХАНЕЦЬ, Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955. Загальний тираж 159000.
Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України».
Зам. 0311008.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Засновник і видавець – Верховна Рада України

Голос України
Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції:
03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-84-92;
телефакс — 224-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 441-89-34, 441-89-44;
телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій
Internet: http://uamedia.visti.net/golos